

DOE EN DENK

VERSLAG

Op woensdag 18 april nodigde Pascal Smet, Vlaams Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, jongeren en jeugdwerkers uit om samen hun kijk te geven over wat jeugd(werk)organisaties kunnen betekenen voor kinderen en jongeren met een verschillende sociale en culturele achtergrond. Zo'n 70 deelnemers gingen op de uitnodiging in. In twee rondes bogen ze zich in kleine groepjes over de verschillende vragen die de Minister aan de groep had meegegeven:

1. Communicatie

Jonge mensen kunnen in hun vrije tijd aan heel wat activiteiten deelnemen: jeugdwerk, sport, cultuur,... Maar als je daar aan wil deelnemen moet je natuurlijk weten wat er bestaat, waar het doorgaat, of het iets kost, hoe laat het is, enzovoort. We merken dat het niet eenvoudig is om alle jongeren op een goede manier die informatie te bezorgen. Hoe kunnen we dat beter doen?

2. Begeleiding

Zowel in het jeugdwerk, in de sportclub als op pleintjes zijn de mensen die een groep begeleiden heel belangrijk: zij maken dikwijls het verschil of iets echt tof is of niet. Maar wat vinden jullie belangrijk aan zo'n begeleiding? Moet die vooral tof zijn, of toch eerder veel afweten van jongeren of zijn er nog andere zaken? En waar kunnen de huidige begeleiders nog iets leren? En jij, word jij zo'n begeleider of niet en onder welke voorwaarden?

3. Je stem laten horen

Als Minister vind ik het heel belangrijk dat iedereen kan mee nadenken en meebeslissen over die dingen waarop je betrokken bent. Voor volwassenen is dat gemakkelijk: zij mogen stemmen. Jongeren onder 18 mogen dat niet. Hoe kunnen we zorgen dat alle jongeren (ongeacht hun kleur, woonplaats, voorkeuren enzovoort) mee kunnen denken en beslissen?

4. Allochtoon jeugdwerk

Een tijdje geleden was er in de media heel wat te doen rond een idee dat ik lanceerde over de allochtone jeugdbewegingen. Ik kreeg toen veel reacties voor en tegen. Wat goed is, want zo weet ik dat veel mensen ook nadenken over allochtoon jeugdwerk. Toch had ik ook graag jullie zelf aan het woord gehad: wat denken jullie? Moeten we specifiek organisaties oprichten en ondersteunen die zich richten op jongeren met bepaalde sociale en culturele achtergrond. Of kunnen we beter inzetten om ervoor te zorgen dat jongeren met een andere achtergrond ook in het al bestaande jeugdwerk hun plek vinden?

In dit document vind je het gebundeld verslag van deze dag. Als bijlage vind je de deelnemerslijst, de gebruikte werkvormen en de meer uitgebreide deelverslagen van de verschillende subthema's. Op deze manier kan je de gevolgde werkwijze reconstrueren.

Veel plezier ermee!

Namens de betrokken partners,

Kris De Visscher, Dēmos,
Brussel, 24 mei 2012

Deze doe- en denkdag was een initiatief van Pascal Smet, Vlaams Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel in samenwerking met De Vlaamse Jeugdraad, Steunpunt Jeugd, VIP Jeugd, Dēmos, het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media en de afdeling Jeugd.

Met steun van de
Vlaamse overheid

Samenvatting

1. Communicatie

Het informele sociale netwerk van jongeren (reëel en virtueel) is hun voornaamste bron van informatie. Dit lijkt zeker het geval bij jongeren met andere etnisch-culturele roots. Hoe kleiner of hoe meer geïsoleerd het netwerk, hoe moeilijker de doorstroom van informatie. Jeugd(welzijns)werkers en andere basiswerkers kunnen hier het verschil maken. Door actief en gericht op jongeren af te stappen, brengen ze nieuwe informatie binnen in een netwerk. Maar de job van jeugdwerker is niet altijd de meest aantrekkelijke. Investeren in jeugdwerkers op het terrein zou wel eens de meest effectieve manier kunnen zijn om informatie ingang te doen vinden. Formele kanalen bereiken jongeren veel minder dan wel eens wordt gedacht, maar je kan ze natuurlijk ook niet helemaal uitsluiten. Ook hier is er nog wat werk aan de winkel om te komen tot een mediamix in een herkenbare huisstijl die heldere en duidelijke informatie én sprekende beelden tot bij de jongeren brengt. Misschien kunnen vorming en onderlinge samenwerking aan jeugdwerkers de nodige competenties en armslag geven om hun communicatiestrategieën te verbeteren.

2. Begeleiding

Jongeren zijn op zoek naar een begeleider die meer doet dan leuke activiteiten aanbieden. Ze zoeken een vertrouwensfiguur. Iemand waar ze zichzelf in herkennen en door wie ze zich erkend voelen. Die begeleider mag gerust al wat geleefd hebben. Leeftijd, levenservaring en maturiteit worden op prijs gesteld. Nog belangrijker dan sterke individuen is een sterk team en een duidelijk kader dat rekening houdt met de context waarin de werking zich bevindt.

3. Je stem laten horen

Bij de jongeren rond de tafel zat veel goesting om hun stem te laten horen. In de eigen, vertrouwde organisatie lukt dit ook. Maar er lijkt wel een afstand met de meer formele, geïnstitutionaliseerde adviesorganen, zoals een jeugdraad. Vooreerst zitten er drempels bij de jongeren zelf of hun omgeving. Maar de formele organen kampen ook terecht of onterecht met een negatieve perceptie. Ze worden met politiek geassocieerd, het lijkt alsof er veel voorkennis vereist is en de agenda lijkt vast te liggen. Voor de eigen ideeën en de meer maatschappelijke problemen van de jongeren lijkt er geen plaats. Om hieraan tegemoet te komen kunnen inspraakorganen meer uitgroeien tot een platform dat kleinere acties van organisaties versterkt.

4. Allochtoon jeugdwerk

Iedereen naar dezelfde jeugdbewegingen en dat 'ze' zich maar aanpassen... het is geen optie. Hiervoor zijn de drempels te hoog. Verschillende deelnemers zijn wél te vinden voor aparte, eigen organisaties voor jongeren met een bepaalde etnisch-culturele achtergrond. Er bestaan al heel wat van dergelijke aparte organisaties. Zij hebben recht op volwaardige erkenning en ondersteuning. Maar de deelnemers aan deze dag stellen vooral de samenwerking tussen gelijkwaardige jeugdwerkorganisaties centraal. De koepels dragen een verantwoordelijkheid om hun lokale groepen hiervan bewust te maken.

1. Communicatie

Jonge mensen kunnen in hun vrije tijd aan heel wat activiteiten deelnemen: jeugdwerk, sport, cultuur,... Maar als je daar aan wil deelnemen moet je natuurlijk weten wat er bestaat, waar het doorgaat, of het iets kost, hoe laat het is, enzovoort. We merken dat het niet eenvoudig is om alle jongeren op een goede manier die informatie te bezorgen. Hoe kunnen we dat beter doen?

Als je aan jongeren vraagt waar ze hun informatie halen, dan krijg je als voornaamste antwoord: via mijn vrienden. Het informele sociale netwerk van jongeren (reëel en virtueel) is hun voornaamste bron van informatie. Jongeren stuiten dus eerder toevallig op informatie en ontvangen voornamelijk enkel die informatie die binnen hun eigen netwerk circuleert. Dit lijkt zeker het geval bij jongeren met andere etnisch-culturele roots. Het onderzoek van Ruth Soenen en Annelies Baes in opdracht van VIP Jeugd gaat hier dieper op in:¹

“Informatie zoeken speelt zich vaak af op een prereflexief niveau bij jongeren uit etnische minderheden: zij verkrijgen informatie al doende, door met iets bezig te zijn. Het gebeurt ter plekke, in een concrete situatie, al dan niet toevallig. Er wordt hier vaak de hulp ingeroepen van mensen uit het persoonlijke netwerk (familie, vrienden). Informatie zoeken betekent voor hen vooral ‘de juiste persoon kennen’.”

Hoe kleiner dit netwerk of hoe meer geïsoleerd het zit, hoe moeilijker de doorstroom van informatie. Misschien wringt daar het schoentje bij kinderen en jongeren met andere etnisch-culturele roots? Zo lezen we in de samenvatting van het bovenvermelde onderzoek:

**Investeer in
jeugdwerkers.
Zij zijn de meest
effectieve manier
om informatie te
verspreiden.**

“De rol van basiswerkingen en jeugdwerkers is erg belangrijk: in het persoonlijke netwerk van deze jongeren zijn zij vaak de enigen die meer diversiteit aan kunnen brengen in het informatieaanbod. Als we deze jongeren willen informeren dient dit vooral via het alledaagse handelen te gebeuren. Deze professionals (niet alleen basiswerkers en hulpverleners, maar ook baliebedienden, bibliotheekmedewerkers, ...) moeten zich bewust zijn van hun informerende rol en als een draaischijf fungeren tussen deze jongeren en de buitenwereld.”

Jeugd(welzijns)werkers en andere basiswerkers kunnen hier het verschil maken. Door actief en gericht op jongeren af te stappen, brengen ze nieuwe informatie binnen in een netwerk. Maar de job van jeugdwerker is niet altijd de meest aantrekkelijke (op vlak van verloning, statuut, ondersteuning...). Er is dan ook een groot verloop in deze sector. Investeren in jeugdwerkers op het terrein zou wel eens de meest effectieve manier kunnen zijn om informatie ingang te doen vinden bij jongeren die deze informatie niet spontaan via hun netwerk krijgen aangereikt. Ook vorming en ondersteuning op vlak van communicatie is welkom. Tenslotte kan ook het gebruik van sociale media verder worden aangemoedigd en mogelijk worden gemaakt.

¹ Je vindt een samenvatting van de resultaten en het volledige onderzoeksrapport via deze link: <http://www.vipjeugd.be/vipjeugd/onderzoek-2/>

Formele kanalen (folders, brochures of websites) bereiken jongeren veel minder dan wel eens wordt gedacht, maar je kan ze natuurlijk ook niet helemaal uitsluiten. Daarom hebben we tijdens de doe-en-denkdag deze kanalen toch tegen het licht gehouden. We keken zowel naar hoe organisaties zich bekend maken als naar de aankondigingen van activiteiten en evenementen.

Natuurlijk spelen persoonlijke smaken en voorkeuren een rol bij het beoordelen van lettertypes, lay-out, kleurgebruik, taalgebruik, enz. Toch vonden we ook gelijklopende verwachtingen bij de verschillende deelnemers. Zo letten de deelnemers meteen op de helderheid en de volledigheid van de informatie. En dit laat soms te wensen over. Soms lijken organisatoren het vanzelfsprekend te vinden dat iedereen een lokaal weet liggen of begrijpt wat er wordt bedoeld met een bepaalde term. Dit kan de indruk wekken dat het initiatief bedoeld is voor een specifiek publiek. Heldere en volledige informatie wordt best gebracht in combinatie met sprekende beelden waar de deelnemers zichzelf kunnen in herkennen. Een voorkeur voor één bepaald communicatiekanaal hadden de deelnemers niet. Een mediamix lijkt aangewezen. Wel is het duidelijk dat sociale media in deze mediamix niet kunnen ontbreken. Steden en gemeenten kunnen dit medium niet langer aan zich laten voorbijgaan. Ook geven de deelnemers aan dat het belangrijk is om een bepaalde continuïteit in de communicatie te brengen aan de hand van een vaste huisstijl. Tenslotte is het belangrijk om een goed beeld te hebben van waar jongeren zich bevinden om de informatie tot bij hen te brengen. Misschien kunnen vorming en onderlinge samenwerking aan jeugdwerkers de nodige competenties en armslag geven om hun communicatiestrategieën te verbeteren.

Sociale media kunnen niet langer in een goede mediamix ontbreken.

Samenvatting

Het informele sociale netwerk van jongeren (reëel en virtueel) is hun voornaamste bron van informatie. Dit lijkt zeker het geval bij jongeren met andere etnisch-culturele roots. Hoe kleiner of hoe meer geïsoleerd het netwerk, hoe moeilijker de doorstroom van informatie. Jeugd(welzijns)werkers en andere basiswerkers kunnen hier het verschil maken. Door actief en gericht op jongeren af te stappen, brengen ze nieuwe informatie binnen in een netwerk. Maar de job van jeugdwerker is niet altijd de meest aantrekkelijke. Investeren in jeugdwerkers op het terrein zou wel eens de meest effectieve manier kunnen zijn om informatie ingang te doen vinden. Formele kanalen bereiken jongeren veel minder dan wel eens wordt gedacht, maar je kan ze natuurlijk ook niet helemaal uitsluiten. Ook hier is er nog wat werk aan de winkel om te komen tot een mediamix in een herkenbare huisstijl die heldere en duidelijke informatie én sprekende beelden tot bij de jongeren brengt. Misschien kunnen vorming en onderlinge samenwerking aan jeugdwerkers de nodige competenties en armslag geven om hun communicatiestrategieën te verbeteren.

2. Begeleiding

Zowel in het jeugdwerk, in de sportclub als op pleintjes zijn de mensen die een groep begeleiden heel belangrijk: zij maken dikwijls het verschil of iets echt tof is of niet. Maar wat vinden de deelnemers belangrijk aan zo'n begeleiding? Moet die vooral tof zijn, of toch eerder veel afweten van jongeren of zijn er nog andere zaken? En waar kunnen de huidige begeleiders nog iets leren?

Wanneer had je nog eens een goed gesprek met een volwassene, vroeg Touria Aziz van Dbroej als inleiding. En wat maakte dit tot een goed gesprek? Herkenbare (universele?) antwoorden kwamen naar voor: vertrouwen, veilig en ongedwongen klimaat, respect, openheid, eerlijkheid, tweerichtingsverkeer, erkenning, positieve blik... Ook het inlevingsvermogen van de volwassene speelt een belangrijke rol: erkenning geven, samen nadenken, begaan zijn,...

Vervolgens dachten de deelnemers in kleine groepjes na over verschillende 'sollicitanten' voor een jeugdwerking. Ze kregen hun beschrijving op papier (zie bijlage). We staan hier stil bij de meest opmerkelijke vaststellingen uit deze bespreking.

Gezocht: vertrouwensfiguur

Meer dan iemand die leuke activiteiten aanbiedt.

Natuurlijk hebben jongeren graag een begeleider die goed is in het bedenken van activiteiten die zij leuk vinden, iemand die 'zot' doet en die hen een leuke tijd kan bezorgen. Maar tegelijkertijd vinden ze dat iedereen deze competenties wel kan verwerven, als de begeleider maar over een positieve ingesteldheid beschikt. Ze lijken echter vooral op zoek naar iemand die meer is dan enkel een activiteitsaanbieder, maar echt klaarstaat voor hen: iemand die **zorgzaam** is en **empathisch** en beschikt over **flexibiliteit** en **doorzettingsvermogen**. Dit is geen of-of, maar een en-en verhaal: enkel het zorgende aspect vinden jongeren ook niet wenselijk, want dat is 'saaï'. Zo'n vertrouwensfiguur is niet alleen belangrijk voor de jongeren, maar ook voor de **ouders**. Ouders betrekken in de werking wordt vaak onderbelicht, maar wordt wel gezien als essentieel wanneer je maatschappelijk iets wil bereiken.

Ene van ons?

Jongeren vinden het belangrijk dat hun begeleiders zelf ook uit de buurt komen, zodat die ook weten wat er leeft in de buurt, wat er goed en niet goed loopt, waar er nood aan is, ... en hiertoe ook mee acties onderneemt. Ze voelen zich meer op hun gemak bij zo iemand, dit biedt **erkenning en herkenning**. Het engagement en het kunnen inleven in de leefwereld lijken essentieel. Jezelf herkennen in je begeleider en je erkend voelen door die begeleider blijken absolute voorwaarden.

Jezelf herkennen in je begeleider en je erkend voelen door die begeleider blijken absolute voorwaarden.

Al een beetje geleefd hebben, aub.?

Jongeren vinden **verantwoordelijkheid** heel belangrijk bij een begeleider. Ook vinden ze het belangrijk dat de begeleider over de nodige **autoriteit** beschikt. Dit hangt volgens de jongeren sterk samen met leeftijd, dus met een ouder iemand. Hoewel de deelnemers ook erkennen dat **'maturiteit'** belangrijk is. Voor de jeugdwerkers is de leeftijd op zich van minder belang. Zij vinden dat jonge mensen ook kansen moeten krijgen.

Daarnaast is het belangrijk dat begeleiders duidelijk zijn over de regels en consequent ingrijpen wanneer ze overtreden worden. **"Streng maar rechtvaardig"** is een leuze waar de deelnemers zich in kunnen terugvinden. Zolang een begeleider open staat voor anderen, vormt het geen probleem dat hij of zij vanuit een bepaalde traditie inspireert en normen en waarden doorgeeft. Ook wie niet echt een onbesproken reputatie heeft, is voor sommige jongeren net een waardevolle begeleider: *"deze persoon weet wat het is om op het slechte pad te zitten, welke moeilijkheden en valkuilen er zijn, daar zou ik mij wel goed bij voelen."* Andere jongeren zien eerder gevaren en de mogelijke slechte invloed. Ook de begeleiders willen kansen geven aan wie de 'klik' heeft gemaakt, maar voor hen is een goede omkadering en ondersteuning belangrijk.

Geen perfecte individuen, maar een sterk team

De 'perfecte' leider bestaat niet en dat hoeft ook niet. Organisaties zorgen er beter voor dat ze een breed spectrum aan competenties hebben in de ploeg, dat begeleiding kan leren van elkaar, elkaar kan aanvullen en ondersteunen. Zo kan ieder kind of iedere jongere bij iemand terecht waarbij hij/zij zich goed bij voelt, waar hij/zijvertrouwen in heeft. Dit kan je bereiken door: verschillende profielen aan te spreken, mensen kansen geven om te leren en een goede omkadering voorzien.

Binnen een duidelijk kader en gebonden aan de context

Om deze omkadering te kunnen bieden, vertrek je als organisatie best vanuit een duidelijk kader: waar willen we met onze organisatie naartoe en wat/wie hebben we hiervoor nodig? Van daaruit kan je verwachtingen stellen naar je begeleiders. Deze verwachtingen hangen natuurlijk ook van de context waarbinnen je werkt. Ook de jeugdwerkvorm zelf bepaalt je verwachtingen. Afhankelijk van waar je je bevindt en wat je beoogt, zullen andere kwaliteiten nodig zijn in een team.

Samenvatting

Jongeren zijn op zoek naar een begeleider die meer doet dan leuke activiteiten aanbieden. Ze zoeken een vertrouwensfiguur. Iemand waar ze zichzelf in herkennen en door wie ze zich erkend voelen. Die begeleider mag gerust al wat geleefd hebben. Leeftijd, levenservaring en maturiteit worden op prijs gesteld. Nog belangrijker dan sterke individuen is een sterk team en een duidelijk kader dat rekening houdt met de context waarin de werking zich bevindt.

3. Je stem laten horen

Misschien een open deur, maar rond de tafel zat veel *goesting* bij de jongeren om hun stem te laten horen, om initiatief te nemen, zotte ideeën uit te werken of problemen aan te kaarten. Het was irrelevant om daarin een onderscheid te maken tussen allochtoon en autochtoon.

In hun eigen organisaties vinden jongeren een vertrouwde omgeving waar ze zich op hun gemak voelen. In die context vinden ze de ruimte om hun stem te laten horen. Zoals iemand van Free Hands uit Antwerpen getuigt:

“Een grote aantrekking bij jongeren is als je gewoon heel veel doet. Bij ons kan elk idee uitgewerkt worden. Als je veel projecten opstart en heel actief bent, trekt dat mensen aan. Verenigingen moeten open staan om jongeren een platform te bieden. Openheid en vriendschappelijke sfeer zijn belangrijk.... Onze voorzitter is nog heel jong en zit op dezelfde golflengte als de gasten. Daardoor kan die heel veel bereiken. Jongeren worden geaccepteerd als ze bij ons willen komen. Dat merk je aan de omgang met mensen. Bijvoorbeeld, vandaag komt iemand voor de eerste keer, morgen bellen we die al op om te vragen of hij nog eens komt.”

Maar in tegenstelling tot de band met de eigen organisatie, lijkt er wel een afstand met de meer formele, geïnstitutionaliseerde adviesorganen, zoals een jeugdraad. Soms lijkt het zelfs te gaan om twee verschillende werelden die elkaar niet ontmoeten. Doorheen de hele namiddag konden we verschillende elementen sprokkelen die deze afstand kunnen verklaren.

Vooreerst zitten er **drempels bij de jongeren zelf of hun omgeving**. Dat blijkt onder andere uit het verhaal van Nozizwe. Zij woont sinds twee jaar in ons land en is ondertussen één van de jongerenambassadeurs voor participatie. Ze ging ook naar de Europese jongerenconferentie in Denemarken over stemrecht op 16 jaar. En ze werkt mee aan het jongerenpact 2020, als lid van de Living Library. Maar daar moest ze wel wat drempels bij zichzelf voor overwinnen. Eerst waren participatie en politiek voor haar geen aangename woorden, want in haar land van herkomst was er niet echt democratie. Ze moest een switch maken dat het hier anders is. Democratie bestaat hier echt. Bovendien mochten vrouwen in het land van herkomst niet veel zeggen. Ze moest leren om haar eigen mening te vormen. Vrienden stelden ook vragen die haar deden twijfelen. Democratie, participatie en politiek zijn grote woorden. Ze had schrik dat ze er weinig over te zeggen zou hebben. Maar eens ze er aan begon, merkte ze: *“ik heb echt een stem en die moet ik laten horen. Jong zijn en een idee hebben is genoeg om je mening te zeggen. Je hoeft niets te weten of kennen. We zijn expert in jong zijn.”* Gelukkig zat ze ook in een jeugdbeweging. Dit heeft er voor gezorgd dat ze meer in zichzelf ging geloven. Voor Nozizwe is ook de steun van de ouders belangrijk. Als ouders slechte ervaringen hebben met politiek, zullen ze misschien ook niet graag hebben dat hun kinderen iets doen dat met politiek te maken heeft. Als ze niet snappen dat er hier een andere mindset is dan waar ze vandaan komen, zullen ze niet steunen.

Jong zijn en een idee hebben is genoeg om je mening te zeggen. Je hoeft niets te weten of kennen. We zijn expert in jong zijn.

Daarnaast zitten er drempels bij de formele adviesorganen zelf. Zo hebben ze soms de **perceptie** tegen. Ze worden met politiek geassocieerd en politiek heeft bij een aantal jongeren een negatieve bijklank. Ze associëren het met sjoemelen en willen apolitiek zijn. Sommige jongeren lijken schrik te hebben om door de politiek gerecupereerd te worden. Ook zijn ze soms beducht voor de media.

“We houden ons politiek afzijdig en zijn niet politiek gekleurd. We willen er niets mee te maken hebben. Politieke partijen contacteren ons heel vaak, maar we gaan hier weinig op in. We willen onafhankelijk en vrij blijven.”

Jongeren hebben ook terecht of onterecht de indruk dat formele adviesorganen ver van hun afstaan. Ze hebben het gevoel dat om er te participeren een zekere **voorkennis vereist** is. Je moet precies meteen van alles op de hoogte zijn. Ook hebben jongeren de indruk dat de **agenda van de vergadering al vast ligt** en dat ze weinig ruimte hebben om eigen ideeën, bekommernissen en plannen in te brengen.

“In ben niet ingegaan op het voorstel om in de jeugdraad te gaan want ze vragen dat alleen maar omdat het mooi staat dat er een allochtoon in de jeugdraad zit. Voor de rest houden ze geen rekening met ons.”

Zeker op het vlak van de maatschappelijke problemen waar jongeren ook mee in contact komen, zoals tewerkstelling of onderwijs, lijken de jongeren geen gehoor te vinden. De jeugdraad lijkt zich teveel te richten op jongeren die al actief zijn in een vereniging. **De jeugdraad lijkt soms een jeugdwerkraad en geen forum voor maatschappelijke problemen.** Ook het vaste, maandelijkse engagement schrikt soms af. Voor de jongeren moet een tijdelijk engagement ook kunnen.

“Het zou meer ad hoc moeten kunnen. Je zou gemakkelijker er naartoe moeten kunnen stappen met een concreet probleem. Als je maandelijks moet gaan, zal je niet altijd iets te vertellen hebben.”

Sommige deelnemers deden de suggestie dat formele (advies)organen ook meer een **open platform** zouden vormen waar kleine, informele projecten van organisaties ondersteuning kunnen vinden. Zo'n platform kan kleine acties samenvoegen en zo een signaal geven. Inspiratie vind je bijvoorbeeld bij de actieweken van Dbroej in Brussel (zie www.dbroej.be/toolkit).

Samenvatting

Bij de jongeren rond de tafel zat veel goesting om hun stem te laten horen. In de eigen, vertrouwde organisatie lukt dit ook. Maar er lijkt wel een afstand met de meer formele, geïnstitutionaliseerde adviesorganen, zoals een jeugdraad. Vooreerst zitten er drempels bij de jongeren zelf of hun omgeving. Maar de formele organen kampen ook terecht of onterecht met een negatieve perceptie. Ze worden met politiek geassocieerd, het lijkt alsof er veel voorkennis vereist is en de agenda lijkt vast te liggen. Voor de eigen ideeën en de meer maatschappelijke problemen van de jongeren lijkt er geen plaats. Om hieraan tegemoet te komen kunnen inspraakorganen meer uitgroeien tot een platform dat kleinere acties van organisaties versterkt.

4. Allochtoon jeugdwerk

Een tijdje geleden was er in de media heel wat te doen rond een idee dat Minister Smet lanceerde over allochtone jeugdbewegingen. Wat denken jongeren en jeugdwerkers daar nu zelf van? Moet de overheid specifieke organisaties oprichten en ondersteunen die zich richten op jongeren met bepaalde sociale en culturele achtergrond? Of moet de overheid er sterker op inzetten dat jongeren met een andere achtergrond in het al bestaande jeugdwerk hun plek vinden?

Als voorbereiding op de doe-en denkdag zochten we op het internet naar de verschillende reacties op het voorstel van Minister Smet van jeugdwerkers, deskundigen, politici en (anonieme) bloggers. Op basis van deze reacties kwamen we tot zes stellingen die we hebben voorgelegd aan de deelnemers. Hoe we van de reacties naar de stellingen gekomen zijn, kan je nalezen in de bijlage van dit verslag.

Stellingen

1. Vertrek vanuit de huidige realiteit! Er bestaan al jeugdverenigingen voor jongeren van allochtone afkomst. Minister Smet moet deze verenigingen beter ondersteunen, in plaats van nog nieuwe op te richten.
2. In de toekomst moeten alle jongeren naar dezelfde jeugdbewegingen gaan. De bestaande jeugdbewegingen moeten meer en langdurig moeite doen om kinderen en jongeren van allochtone afkomst te bereiken. De Minister moet hier geld voor vrij maken.
3. Jeugdbewegingen kunnen wel inspanningen doen, maar het moet realistisch zijn. Via samenwerking kunnen we zoeken naar oplossingen zodanig dat iedereen de kans heeft om naar een jeugdbeweging naar keuze te gaan.
4. De jeugdbewegingen moeten niet veranderen, maar de 'allochtonen' moeten zich aanpassen aan de jeugdbeweging zoals ze is, bloggen anoniempjes. Sommige politici, van Vlaams Belang bijvoorbeeld, vinden dit ook. Volgens hen zijn het de 'allochtonen' die niet willen integreren.
5. Het oprichten van aparte jeugdbewegingen zal ervoor zorgen dat 'autochtonen' en 'allochtonen' nog meer gescheiden van elkaar gaan leven en elkaar niet meer zullen ontmoeten. Het oprichten van aparte verenigingen betekent het 'opgeven' van integratie. De Minister kiest hier voor een gemakkelijke oplossing.
6. Aparte organisaties kunnen ervoor zorgen dat integratie beter zal lukken. Vanuit aparte organisaties kunnen er samenwerkingen ontstaan op gelijkwaardige basis. Minister Smet zou deze vormen van samenwerking meer moeten ondersteunen.

Discussie

WHAT'S IN A NAME?

Het woord 'allochtoon' op zich lokte reeds discussie uit. Volgens sommige houdt de stempel 'allochtoon' net een verschil in leven. Zoals iemand het uitdrukt in het artikel van STAMPmedia over deze doe- en denkdag:

"We gaan toch niet spreken over de achtste generatie immigranten? De jongeren van nu zijn vaak al derde generatie. Hoe lang kan je hen nog allochtoon blijven noemen?"

Niet iedereen gaat hier echter mee akkoord. Voor sommigen blijft er een term nodig om groepen en problemen te definiëren, anders kan er niet over gepraat worden. Daarnaast kan een stempel juist een extra versterking zijn: vanuit die stempel kan je heel sterk een mening of visie formuleren.

Hoe lang kan je hen nog allochtoon blijven noemen?

Daarnaast kwam er de opmerking dat men ook rekening moet houden met de sociaal-economische status van jongeren en gezinnen. Dit blijkt vaak een sterk doorwegende factor te zijn bij het al dan niet deelnemen aan jeugdwerk.

REACTIES OP DE STELLINGEN

Stellingen 2 en 4 konden op het minste bijval rekenen. Iedereen naar dezelfde jeugdbeweging en dat 'ze' zich maar aanpassen... het is voor de deelnemers aan deze doe-en denkdag geen optie. Hiervoor zijn de drempels te hoog.

De drie 'basis'theorieën over deze drempels, zoals die eerder al door socioloog Koen Pelleriaux² werden benoemd in het boek *Curieuzenezepastapot*, kwamen in dit gesprek spontaan terug aan bod. Pelleriaux benoemt vooreerst de **perceptietheorie**: ouders en jongeren denken dat een bepaalde vereniging niets voor hen is, soms zelfs zonder dat ze weten wat die precies doen. Zo kwam op de doe-en denkdag aan bod dat de allochtone gemeenschap soms een verkeerd beeld heeft van de jeugdbeweging, bijvoorbeeld dat iedereen er alcohol drinkt en er zat rondloopt. Ook de **netwerkteorie** kwam aan bod. Leden van een jeugdbeweging geven aan dat ze lid zijn omdat hun ouders dat waren. Kinderen gaan naar de jeugdbeweging omdat ouders de werking kennen en er hun kind aan toevertrouwen. Bij ouders van allochtone afkomst ontbreekt dit vertrouwen. Tenslotte benoemt Pelleriaux de **theorie rond cultuurverschil** en ook deze theorie kwam aan bod tijdens de uitwisseling. Zoals in het artikel van STAMPmedia wordt vermeld:

"Mogen moslimmeisjes een hoofddoek dragen in een scoutsbeweging? Hoe zit het met het alcoholbeleid? Moeten jongens en meisjes in dezelfde kamer slapen? Dat zijn allemaal zaken waar ouders van allochtone jongeren zich mee bezig houden en vaak ook de elementen waardoor ze hun kinderen liever thuis houden."

² Bombaerts, G. & Hillaert, W. (2010). Kauwen op de pilletjes van het jeugdwerk. In Bombaerts, G.; Hillaert, W. & Coussée, F. (Red.). *Curieuzenezepastapot. Diversiteit en toegankelijkheid in het jeugdwerk*. Gent: Academia Press.

Verschillende deelnemers zijn wél te vinden voor aparte, eigen organisaties voor kinderen en jongeren met een bepaalde etnisch-culturele achtergrond. In de veilige omgeving van de eigen jeugdvereniging kunnen jongeren bouwen aan een eigen identiteit. Daar voelen ze zich geborgen. In het artikel van STAMPmedia verwoordt één van de deelnemers het als volgt:

“Allochtone jongeren moeten eerst in vertrouwde omgeving leren kennismaken met wat een jeugdbeweging inhoudt. Als ze in die omgeving kunnen groeien en aan zelfvertrouwen winnen, wordt de stap naar het traditionele jeugdwerk kleiner.”

De term ‘regulier jeugdwerk’ moet verdwijnen.

Er bestaan bovendien al heel wat dergelijke aparte organisaties. Zij hebben recht op volwaardige erkenning, zelfs al is dit soms politiek geladen. In die zin moet de term ‘regulier’ jeugdwerk verdwijnen. Aparte organisaties hebben een waarde op zich. Ze bekleden geen ondergeschikte positie, noch zijn ze een opstapje naar een ‘hogere’ vorm van jeugdwerk. Naast de volwaardige erkenning is er ook een betere ondersteuning nodig. Enerzijds op financieel vlak, want de huidige financiële ondersteuning is nog niet aangepast aan de nieuwe jeugdwerkvormen van allochtone jongeren. Vaak kunnen zij niet binnen bestaande regelgeving terecht. Maar anderzijds zijn er ook structuren nodig die deze werkingen kansen geven en versterken. Op deze manier zou men deze werkingen een betere plek moeten geven in een divers jeugdwerklandschap.

Maar nog meer dan de volwaardige erkenning van aparte organisaties, stellen de deelnemers aan doe-en denkdag de samenwerking tussen jeugdwerkorganisaties centraal. Stelling 6 kan op het grootste aantal voorstanders rekenen. Verbondenheid met je ‘eigen’ groep en verbinding met wie verder van je af staat, sluiten elkaar ook niet uit, integendeel. Zo is er het voorbeeld van kinderen en jongeren uit een specifieke werking die de Chiro hebben ontdekt, maar verder ook blijven gaan naar hun specifieke werking. Deze werkingen zijn deels gelijk, maar ook deels complementair aan elkaar. Wel vinden de deelnemers aan de doe-en-denkdag dat je op lokaal niveau niemand kan verplichten om te werken rond bepaalde doelgroepen. De koepels daarentegen hebben wel de verantwoordelijkheid om lokale groepen bewust te maken van bepaalde problematieken en samenwerking te stimuleren.

Samenwerking tussen gelijkwaardige jeugdwerkorganisaties moet centraal staan.

Samenvatting

Iedereen naar dezelfde jeugdbewegingen en dat ‘ze’ zich maar aanpassen... het is geen optie. Hiervoor zijn de drempels te hoog. Verschillende deelnemers zijn wél te vinden voor aparte, eigen organisaties voor jongeren met een bepaalde etnisch-culturele achtergrond. Er bestaan al heel wat van dergelijke aparte organisaties. Zij hebben recht op volwaardige erkenning en ondersteuning. Maar de deelnemers aan deze dag stellen vooral de samenwerking tussen gelijkwaardige jeugdwerkorganisaties centraal. De koepels dragen een verantwoordelijkheid om hun lokale groepen hiervan bewust te maken.

12u30 Onthaal

13u-13u30 Informele broodjeslunch met de Minister.

Jongeren en jeugdwerkers lunchen samen met de Minister in een informele setting. De Minister sluit de lunch af en geeft de groep vier vragen mee:

1. Jonge mensen kunnen in hun vrije tijd aan heel wat activiteiten deelnemen: jeugdwerk, sport, cultuur,... Maar als je daar aan wil deelnemen moet je natuurlijk weten wat er bestaat, waar het doorgaat, of het iets kost, hoe laat het is, enzovoort. We merken dat het niet eenvoudig is om alle jongeren op een goede manier die informatie te bezorgen. Hoe kunnen we dat beter doen?

2. Zowel in het jeugdwerk, in de sportclub als op pleintjes zijn de mensen die een groep begeleiden heel belangrijk: zij maken dikwijls het verschil of iets echt tof is of niet. Maar wat vinden jullie belangrijk aan zo'n begeleiding? Moet die vooral tof zijn, of toch eerder veel afweten van jongeren of zijn er nog andere zaken? En waar kunnen de huidige begeleiders nog iets leren? En jij, word jij zo'n begeleider of niet en onder welke voorwaarden?

3. Als Minister vind ik het heel belangrijk dat iedereen kan mee nadenken en meebeslissen over die dingen waarop je betrokken bent. Voor volwassenen is dat gemakkelijk: zij mogen stemmen. Jongeren onder 18 mogen dat niet. Hoe kunnen

we zorgen dat alle jongeren (ongeacht hun kleur, woonplaats, voorkeuren enzovoort) mee kunnen denken en beslissen?

4. Een tijdje geleden was er in de media heel wat te doen rond een idee dat ik lanceerde over de allochtone jeugdbewegingen. Ik kreeg toen veel reacties voor en tegen. Wat goed is, want zo weet ik dat veel mensen ook nadenken over allochtoon jeugdwerk. Toch had ik ook graag jullie zelf aan het woord gehad: wat denken jullie? Moeten we specifiek organisaties oprichten en ondersteunen die zich richten op jongeren met bepaalde sociale en culturele achtergrond. Of kunnen we beter inzetten om ervoor te zorgen dat jongeren met een andere achtergrond ook in het al bestaande jeugdwerk hun plek vinden?

13u45-15u30 Ronde tafels

Er vinden vier ronde tafels plaats. Elke ronde tafel behandelt één van de vooropgestelde vragen. De ronde tafel start met een input van 15 minuten van een deskundige in het thema. Vervolgens wisselen de jongeren en jeugdwerkers uit via actieve werkvormen. Tenslotte worden de verschillende antwoorden op de vraag van de Minister gebundeld.

Thema	COMMUNICATIE
Vraag	<i>Jonge mensen kunnen in hun vrije tijd aan heel wat activiteiten deelnemen: jeugdwerk, sport, cultuur,... Maar als je daar aan wil deelnemen moet je natuurlijk weten wat er bestaat, waar het doorgaat, of het iets kost, hoe laat het is, enzovoort. We merken dat het niet eenvoudig is om alle jongeren op een goede manier die informatie te bezorgen. Hoe kunnen we dat beter doen?</i>
Inleiding	Annelies Baes (Machelen)
Moderator	Nathalie Van Ceulebroeck (VVJ)
Verslaggever	Peter Verdonck (VIP Jeugd)
Werkvorm	<p>a) <u>Inleiding Annelies Baes</u> (10')</p> <p>b) <u>Korte enquête</u> (15')</p> <p>De deelnemers krijgen een korte papieren enquête met enkele meerkeuzevragen. Op basis van de resultaten van de enquête kan je al een stuk discussie opstarten. Misschien via een ren-je-rot systeem. Wie het ene aanduidde, moet daar gaan staan, enz. Mensen vervolgens vragen om hun keuze te argumenteren. Er zijn aparte enquêtes voor jongeren en jeugdwerkers. Eventueel kan je op deze manier op zoek gaan naar eventuele verschillen in perspectief (zie bijlage).</p> <p>c) <u>Testpanel</u>: (30')</p> <ul style="list-style-type: none"> De deelnemers krijgen folders, flyers, affiches waarmee jeugdverenigingen hun aanbod communiceren voorgeschoteld. Eventueel ook filmpjes, een Facebookpagina of de website van de betrokken organisaties. We kunnen jongeren en jeugdwerkers mengen of in aparte groepjes laten werken. Kan interessant zijn om eventueel verschillende perspectieven te zien? De deelnemers fungeren als een soort testpanel. Ze zitten in groepjes van 3 of 4. Iedereen krijgt een pakketje met communicatiemiddelen. We laten hen beschrijven (wat heb je gezien?), oordelen, verbeteren. Zijn er vreemde dingen die hen opvallen? Is de informatie begrijpbaar? Zouden ze daarnaartoe gaan? Geloof je dit? Lijkt dit fake of echt?

	<ul style="list-style-type: none"> • Resultaat: ze leggen de pakketjes in volgorde van: dit vinden we de sterkste communicatie omdat...tot dit vinden we het slechtste communicatiemiddel omdat... en deze punten moeten eraan veranderen. • Nadien is het 'plenaire' sessie en mogen ze groepje per groepje uitleggen waarom een bepaald communicatiemiddel werkt en waarom niet. <p>d) <u>Algemene discussie:</u> (15')</p> <p>Op basis van de inleiding en de vorige werkvormen proberen we te reflecteren op de vraag van de minister in een groepsgeprek.</p> <p>e) <u>Wat nemen we mee naar de minister?</u> (5')</p> <p>De moderator komt samen met de groep tot een besluit en noteert dit op een flap.</p>
Materiaal	afgedrukte enquêtes folders, flyers, affiches van organisaties ofwel printscreens van facebookpagina's of websites / ofwel een laptop waar de links op geïnstalleerd staan papier en pennen flappen en stiften

Thema	BEGELEIDING
Vraag	<i>Zowel in het jeugdwerk, in de sportclub als op pleintjes zijn de mensen die een groep begeleiden heel belangrijk: zij maken dikwijls het verschil of iets echt tof is of niet. Maar wat vinden jullie belangrijk aan zo'n begeleiding? Moet die vooral tof zijn, of toch eerder veel afweten van jongeren of zijn er nog andere zaken? En waar kunnen de huidige begeleiders nog iets leren? En jij, word jij zo'n begeleider of niet en onder welke voorwaarden?</i>
Inleiding	Touria Aziz (Dbroej)
Moderator	Miet Neyens (Steunpunt Jeugd)
Verslaggever	Farid Meziani (Steunpunt Jeugd)
Werkvorm	<p>a) <u>Inleiding Touria Aziz (10')</u></p> <p>b) <u>Sollicitatiegesprek (50')</u>:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De deelnemers richten in groepjes van 4 samen een jongerenvereniging op. Op basis van de insteek van Dirk en vanuit hun eigen ervaring stellen ze een aantal criteria op voor de begeleiding. Vervolgens krijgen ze een vijftal fiches van sollicitanten voorgeschoteld. Zij moeten beslissen wie ze aannemen. - Uiteindelijk moeten ze 3 begeleiders kiezen. - Elke groep stelt zijn 3 begeleiders voor en waarom ze daarvoor gekozen hebben - Moderator haalt tijdens deze plenaire sessie de algemene lijnen eruit: <ul style="list-style-type: none"> o Is het belangrijk dat begeleiders dezelfde roots hebben als de deelnemers? o Is het goed dat ze de buurt goed kennen? o Is het belangrijk dat begeleiders meer doen alleen activiteiten, maar dat je ook voor serieuze dingen bij hen terecht kan? o Welke competenties moeten begeleiders hebben? Is dit een kwestie van kennis, van ervaring, opleiding, karakter, leefwereld? o Hoe belangrijk is de begeleider eigenlijk? Is de groep of het aanbod niet belangrijker?

	<p>c) <u>Indien er nog ruimte is, kunnen we ingaan op de situatie van de jongeren zelf (10')</u> Zijn ze zelf begeleider? Is er iets dat hen tegenhoudt om zelf begeleider te worden?</p> <p>d) <u>Wat nemen we mee naar de minister? (5')</u></p>
Materiaal	<p>Papier Pennen Fiches Flappen en Stiften</p>

Thema	JE STEM LATEN HOREN
Vraag	Als Minister vind ik het heel belangrijk dat iedereen kan mee nadenken en meebeslissen over die dingen waarop je betrokken bent. Voor volwassenen is dat gemakkelijk: zij mogen stemmen. Jongeren onder 18 mogen dat niet. Hoe kunnen we zorgen dat alle jongeren (ongeacht hun kleur, woonplaats, voorkeuren enzovoort) mee kunnen denken en beslissen?
Inleiding	Interview met Nozizwe
Moderator	Isabel Devriendt (Vlaamse Jeugdraad)
Verslaggever	Lies Roels (Vlaamse Jeugdraad)
Werkvorm	<p>a) <u>Enquête jongerenambassadeurs voor participatie: (15')</u> Jongeren vullen een enquête in (zie bijlage). Daarin staan heel veel vragen over participatie en hoe ze willen/bezig zijn met participeren. Ik stel voor dat dit op papier gebeurt, het wordt niet evident om zoveel computers ter beschikking te hebben. Is dit de enquête ook relevant voor de jeugdwerkers?</p> <p>b) <u>Interview met Nozizwe (15')</u> Moderator neemt interview af met Nozizwe</p> <ul style="list-style-type: none"> - wat is jouw persoonlijke ervaring met 'je stem laten horen' - waarom doe je dat? - zijn er drempels? - wat is evident? wat niet? - zijn er verschillen voor jou omdat je een andere achtergrond hebt? - ... <p>Misschien hebben de deelnemers ook een vraag voor Nozizwe?</p> <p>c) <u>Discussie in de groep (40')</u> Moderator begeleidt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Waarover wil jij graag je mening kwijt? In je buurt, op school,... - En kan je je mening kwijt? Wordt er naar jou geluisterd? - Als je je mening geeft, wat verwacht je dan? - Heb je het gevoel dat er achteraf iets wordt gedaan met jouw mening? - Er bestaan ook heel wat officiële vergaderingen waar jongeren hun mening geven (leerlingenraad, jeugdraad,...). Ken jij deze vergaderingen? - Vind je het belangrijk dat in die vergaderingen jongeren zitten met verschillende sociale of culturele roots? Of doet dat er niet toe? - Is er iets wat je tegenhoudt om naar zo'n vergadering te gaan? - Gebruik je een andere (en betere?) manier om jouw mening te geven? - Vervangen die alternatieve manieren (facebook e.d.) de 'oude' manieren (vergaderingen e.d.)?

	d) <u>Wat nemen we mee naar de minister?</u> (5') De moderator komt samen met de groep tot een of meerdere mogelijke antwoorden op de vraag van de minister en noteert dit op een flap.
Materiaal	afgedrukte enquêtes papier en pennen flappen en stiften

Thema	ALLOCHTOON JEUGDWERK
Vraag	Een tijdje geleden was er in de media heel wat te doen rond een idee dat ik lanceerde over de allochtone jeugdbewegingen. Ik kreeg toen veel reacties voor en tegen. Wat goed is, want zo weet ik dat veel mensen ook nadenken over allochtoon jeugdwerk. Toch had ik ook graag jullie zelf aan het woord gehad: wat denken jullie? Moeten we specifiek organisaties oprichten en ondersteunen die zich richten op jongeren met bepaalde sociale en culturele achtergrond? Of kunnen we beter inzetten om ervoor te zorgen dat jongeren met een andere achtergrond ook in het al bestaande jeugdwerk hun plek vinden?
Inleiding	Gerd Vanmeenen (Formaat Jeugdhuiswerk)
Moderator	Tatjana Vandriessche (Demos)
Verslaggever	Stephanie Vermeiren (Afdeling Jeugd)
Werkvorm	<p>a) <u>Inleiding Gerd Vanmeenen</u> (10')</p> <p>b) <u>Blad met citaten</u> (15')</p> <p>De deelnemers krijgen een blad met allerlei uitspraken op. Deze uitspraken zijn gedaan door mensen vanuit allerlei slag (politici, jeugdwerkers, anonieme bloggers op internet,...) naar aanleiding van het idee van de minister. De deelnemers krijgen even de kans om het blad met uitspraken door te nemen. Ze kiezen één uitspraak waar ze het helemaal niet mee eens zijn, en een uitspraak waar ze zich wel kunnen in terug vinden. Vervolgens leggen ze voor aan elkaar waar ze het wel mee eens zijn en niet mee eens zijn en ze zeggen erbij waarom. (zie bijlage)</p> <p>c) <u>Groepsdiscussie</u> (50')</p> <p>Moderator gaat in op een aantal spanningsvelden die uit de verschillende citaten naar voor komen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vertrekken vanuit de werkelijkheid en/of een soort toekomstbeeld? - is het eigenlijk mogelijk om iedereen aan dezelfde vereniging te laten deelnemen? Als we lang genoeg vol houden en allemaal beter ons best doen? - is het een probleem als dit niet lukt: zorgen verschillende verenigen ervoor dat mensen geen contact meer zullen hebben met elkaar of net wel? Of gaat het om twee verschillende dingen: sluit een eigen vereniging uit dat je contact hebt met anderen? Zorgt een gezamenlijke vereniging ervoor dat er automatisch een goed contact groeit? - Is het gewoon een kwestie van 'willen'? Is het zo simpel? Wat is de ervaring van de deelnemers? <p>d) <u>Wat nemen we mee naar de minister?</u> (5')</p> <p>De moderator komt samen met de groep tot een of meerdere mogelijke antwoorden op de vraag van de minister en noteert dit op een flap.</p>
Materiaal	Copies met uitspraken Flappen en stiften

15u30-16u00 Pauze

16u00-17u45 Ronde tafels

De vier ronde tafels worden herhaald, de deelnemers kiezen een ander thema.

17u45-18u Pauze

Ondertussen worden de antwoorden uit ronde 1 en 2 gebundeld.

18u-18u30 Plenaire sessie met de Minister

De Minister luistert naar de antwoorden van de groep en gaat met hen in debat.

18u30-19u Afsluitende receptie en contact met de pers

A black and white photograph showing three people in profile, looking towards the right. The person on the left is a woman with dark hair, wearing a ring. The person in the middle is a woman with dark hair, looking slightly forward. The person on the right is a man with dark, curly hair. The background is bright and out of focus.

**DOE EN
DENK**

BIJLAGEN

Bijlage 1: Enquête communicatie

1/ Hoe komen jongeren te weten wat er allemaal gebeurt in de vrije tijd? Schrijf #1# bij de voornaamste bron van informatie en zo verder tot alles een cijfer heeft gekregen.

- Hun vrienden vertellen hen wat er gebeurt (ook via Facebook).
- Ze surfen naar een aantal websites om op de hoogte te blijven.
- Ze letten op affiches en rapen folders (op school, in de sporthal, de bibliotheek, de jeugddienst,...).
- Via mensen die naar hen te gaan en zich voorstellen (op school, in de buurt,...)
- De club of vereniging waar ze lid van zijn, vertelt hen wat er nog gebeurt.
- Andere:

2/ Wat overtuigt jongeren het meest om ergens aan deel te nemen? Schrijf #1# bij wat hen het meest overtuigt en zo verder tot alles een cijfer heeft gekregen.

- De folder of de affiche ziet er cool uit.
- Ze hebben een vriend of vriendin om samen mee te gaan.
- Ze kennen daar iemand van de organisatie en die is OK.
- Ze doen die activiteit doodgraag. Niets houdt hen tegen.
- Ze kunnen daar iets leren om zichzelf te verbeteren.
- Andere:

3/ Waar knappen jongeren op af als ze een folder of affiche zien van een organisatie? Schrijf #1# bij de grootste afknapper en zo verder tot alles een cijfer heeft gekregen.

- De organisatie doet hard z'n best om cool te zijn, maar is het niet.
- De organisatie gebruikt te veel en te moeilijke woorden.
- De jongeren herkennen zichzelf niet in de mensen die op affiche of in de folder staan.
- Het ziet er duf en saai uit.
- De communicatie is te veel gericht naar kinderen, niet naar jongeren.
- Het is wel een mooie folder, maar jongeren kunnen er niet uit afleiden wat ze daar doen.
- Andere:

4/ Welke informatie hebben jongeren zeker nodig om aan een activiteit deel te nemen? Schrijf #1# bij de informatie die ze het meest nodig hebben en zo verder tot alles een cijfer heeft gekregen

- Welke begeleiding er aanwezig zal zijn
- Wanneer en waar het te doen is
- Voor welke leeftijdsgroep en geslacht de activiteit is
- Wat de activiteit inhoudt en hoe lang ze duurt
- Of de activiteit verplicht is of niet
- De prijs van de activiteit, wat het kost
- Andere:

5/ Heb je goede of slechte voorbeelden van of ervaringen met informatie over activiteiten voor jongeren?

.....

.....

.....

.....

.....

Bijlage2 : kandidaten in de sollicitatieprocedure

Hicham

Ik ben Hicham, 29 jaar en chauffeur bij de MIVB. Ik ben net voor de tweede keer vader geworden. Ik ben gelovig en vrij traditioneel, met een hart voor kinderen en jongeren. Ik ben streng, maar rechtvaardig. De buurt waar jullie een organisatie willen oprichten ken ik heel goed. Ik ben er zelf in opgegroeid, het is mijn thuis. Ik wil graag iets terugdoen voor de jongeren uit de buurt, want ikzelf vond het ook niet altijd gemakkelijk om in deze buurt op te groeien. Ik vind het belangrijk om te kijken waar de jongeren van wakker liggen, en wat we voor hen kunnen doen. Ik wil het goede voorbeeld geven en samen met de jongeren en hun ouders nadenken over hoe we de buurt leefbaar kunnen maken. Ik vind werken met een groep jongeren heel nuttig: samen staan we sterk! Ik heb duidelijke regels, waar de jongeren zich aan zullen moeten houden, maar binnen die regels is er veel mogelijk. Ik heb niet zoveel ervaring in jeugdwerk. Maar ik ben heel bekommerd om de jongeren. Daarom wil ik graag begeleider worden. Ik wil hen het thuisgevoel geven, dat ik als jongere gemist heb. Omdat ik werk, heb ik niet heel veel tijd. Maar alle vrije tijd die ik over heb, wil ik spenderen aan de werking.

Radomira

Ik ben 19 jaar en studeer voor leerkracht plastische opvoeding. Ik ben een gezellig persoon en een echte positivo: lachen, gieren, brullen! Ik heb een animatorcursus gevolgd en doe in de zomer altijd speelpleinwerking. Maar ook door het jaar wil ik leuke dingen doen met jongeren. Ik ben een echt speelbeest! Ik ben goed in het bedenken van toffe activiteiten voor de jongeren. Ik ben creatief en zit boordevol goede en frisse ideeën. Ik knutsel graag, maar sta ook open voor avontuur. Plezier maken is mijn motto. En ik wil de jongeren inspireren! Ik kan niet zo goed omgaan met moeilijk gedrag. Ik kruip dan in mijn schulp... Maar door in deze organisatie te stappen, wil ik de uitdaging aangaan om hier op een goede manier mee om te gaan.

Michiel

Ik ben 17 jaar en op zoek naar een nieuw doel, sinds ik gestopt ben met school. Ik ben niet zo trots op mijn verleden, want ik heb nogal veel kattenkwaad uitgehaald en ben al eens in aanraking gekomen met de politie. Mijn reputatie is dus niet al te best.

Maar ik wil mij herpakken en vraag om een tweede kans. Ik heb nood aan een houvast, nood aan een nieuwe uitdaging. Ik hoop die kans te krijgen in jullie organisatie. Want met alle ervaringen die ik heb opgedaan, begrijp ik wat er leeft bij de jongeren uit de buurt. Ik wil hen helpen bij die dingen die ikzelf verkeerd heb aangepakt. Hen van het slechte pad afhalen, want ik weet wat het is. Ik denk dat ik de jongeren veel kan bijbrengen. Ik wil mijn handen uit de mouwen steken. Samen op avontuur...

Aicha

Ik ben 19 jaar en ik studeer voor opvoedster. Ik ben een rustig persoon, bij wie mensen zich snel op hun gemak voelen. Ik wil er zijn voor de jongeren. Ik wil jongeren vooral helpen als ze problemen hebben. Ik wil de jongeren leren kennen en hen begrijpen. Ik kan mij goed inleven in de jongeren. Ik wil met hen een vertrouwensband krijgen en hen een luisterend oor bieden als ze dat nodig hebben. Jongeren hebben het niet gemakkelijk vandaag de dag en kunnen alle steun gebruiken. Ik wil vertrekken vanuit de kracht die jongeren zelf hebben. Je mag hen nooit onderschatten. Verder wil ik hen ook veel dingen bijbrengen: dat ze zichzelf leren kennen, op een toffe manier omgaan met elkaar, ... Ik vind de groep heel belangrijk, maar als jongeren met persoonlijke problemen zitten wil ik ook daar bij helpen. Ik ken de wereld van de hulpverlening, dus dat kan zeker van pas komen. Ikzelf heb niet zoveel ervaring in het bedenken en het begeleiden van activiteiten. Maar dat zal wel lukken, eens ik het gewoon ben. Omdat ik studeer heb ik niet enorm veel tijd, maar wel nog tijd genoeg om er te zijn voor de jongeren.

Diallo

Ik ben Diallo, 17 jaar. Ik ben een vlotte, enthousiaste en sportieve kerel. Het lijkt mij wel cool om begeleider te zijn.

Mijn passie is basketbal. Maar ook andere sporten doe ik graag. Ik woon zelf in de buurt en je vindt mij ook vaak op de pleintjes, waar ik nu ook al met de gasten uit de buurt ga basketten of voetballen...

Ik wil later sportleraar worden en door in deze organisatie te werken, denk ik dat ik misschien al wat kan oefenen. Ik weet niet precies wat jullie zoeken in een begeleider, maar ik ben voor niets of niemand bang, dus ik durf de uitdaging aan! Ik heb veel vrije tijd, dus ik wil mij hier echt op toelagen.

Ik ga ervoor!

Bijlage 3: Enquête participatie

Laat je stem horen!

1. Er zijn veel manieren waarop jij je stem kan laten horen. Beoordeel hoe vaak jij dit kanaal gebruikt.

1. Ben je lid van een milieu- of vredesorganisatie (bijvoorbeeld Mobile School, 11.11.11, Greenpeace,..)
 - Ik behoor tot de kern van de organisatie
 - Ik ben een actieve vrijwilliger
 - Ik heb mij hier ooit al eens voor ingezet
 - Nee

2. Ben je lid van de lokale/provinciale jeugdraad of een andere adviesraad?
 - a. Ja, ik ben de voorzitter of ik zit in het bestuur
 - b. Ja, ik ben een actief lid
 - c. Ja, maar ga niet naar elke activiteit
 - d. Nee

3. Ben je lid van een politieke jongerenorganisatie? (De jongerenafdeling van een politieke partij)
 - a. Ja, ik ben de voorzitter of ik zit in het bestuur
 - b. Ja, ik ben een actief lid
 - c. Ja, maar ik ga niet naar elke activiteiten
 - d. Nee

4. Zoek jij contact met politici om een bepaalde situatie aan te klagen?
 - Ik doe dit regelmatig en spoor ook anderen aan om dit te doen
 - Ja, ik heb dit al eens gedaan
 - Ik heb er wel al eens aan gedacht, maar het is er nog niet van gekomen
 - Nee, daar hou ik mij niet mee bezig

5. Zou jij jezelf kandidaat stellen voor de verkiezingen?
 - Ja, ik sta al op een lijst
 - Ja, ik overweeg het om in de toekomst te doen
 - Ik ben geïnformeerd, maar stel mezelf niet kandidaat
 - Nee

6. Ga jij stemmen?
 - Ik breng een bewuste stem uit
 - Ik beslis in het kieshokje
 - Ik stem blanco
 - Ik ga niet stemmen

2. In welke mate maak jij gebruik van de volgende manieren van inspraak? (zet een kruisje bij de uitspraak die het beste past bij jou)

	Ja, ik organiseer het	Ja ik doe dit en ik zet andere mensen aan om hetzelfde te doen	Ja ik doe het	Nee ik doe het niet
Deelnemen aan een legale betoging of protest				
Deelnemen aan een illegaal protest (vb. bomen bezetten, militaire basissen betreden,..)				
Petitie tekenen				
Geld schenken aan een goed doel				
Naar een debat gaan				
Spontane initiatieven steunen (vb. een lokale actie in kader van Music for Life)				
Bepaalde producten bewust niet kopen (boycotten) om politieke, ethische of milieuredenen				
Bepaalde producten bewust wel kopen (fairtrade/bio) om politieke, ethische of milieuredenen				
Flashmobs (<i>Dit is een groep mensen die plotseling op een openbare plek samen iets ongewoon doet en daarna snel weer uiteenvalt</i>)				
Een uiterlijk teken (sticker, badge, t-shirt,..)met een politieke of sociale boodschap dragen				

3. Jouw stem online.

1. Gebruik je sociale media (facebook, netlog, twitter,..) voor politieke of sociale en maatschappelijke thema's?
 - Ik gebruik dit enkel voor persoonlijke dingen
 - Ik lees de boodschappen van anderen
 - Als ik boodschappen krijg, deel ik ze op mijn prikbord (wall)
 - Ja, ik maak zelf een nieuwe groep aan en beheer deze

2. Ken je websites (blogs, forums,..) over politieke en maatschappelijke thema's?
 - Nee
 - Af en toe lees ik wel iets als ik het tegenkom op internet
 - Ik lees dit en raad het aan bij mijn vrienden
 - Ik schrijf zelf een blog over deze thema's

3. Zou jij de media betrekken voor een bepaalde actie?
 - Niet belangrijk
 - Leuk als ze mijn project oppikken, maar ik contacteer hen zelf niet
 - Ja, ze geven meer gewicht aan mijn stem
 - Zeker, een actie zonder persaandacht heeft geen zin

4. Ben je door sociale media ooit aangezet tot *real life* actie? (bijvoorbeeld betogingen, stakingen,..)
 - Ja
 - Nee

4. Kan iedereen participeren?

1. Kan volgens jou iedereen op een gelijke manier participeren aan de samenleving?
 - Ja
 - Nee

2. Hoe kunnen jongeren met een etnische-culturele achtergrond meer participeren aan de samenleving?

3. Ken je een goed voorbeeld waarbij alle jongeren hun stem kunnen laten horen?
 - Ja. Welke dan?
 - Nee

Bijlage 4: Verschillende reacties op het voorstel van minister Smet

Sommige reacties vertrekken vanuit de realiteit zoals die vandaag de dag is: er bestaan al aparte verenigingen voor jongeren van allochtone afkomst. Minister Smet moet deze verenigingen beter ondersteunen, in plaats van nieuwe op te richten.

“Allochtoon jeugdwerk bestaat reeds. Of men dit ideologisch fijn vindt of niet, het is een realiteit. Het lijkt me de overheid niet toe te komen te oordelen dat ze vies is van een bepaald kenmerk dat mensen bindt, en tegen te gaan dat mensen zich op basis daarvan organiseren.[...] De deur van de bestaande jeugdverenigingen moet open blijven. Maar we mogen niet bij voorbaad uitsluiten dat het zich organiseren vanuit die allochtone achtergrond een meerwaarde kan hebben. ... Ik vraag mij af of ooit een evaluatie van reeds gesubsidieerde zelforganisaties van jongeren én volwassenen gebeurde. Leiden deze zelforganisaties tot integratie of tot segregatie, zoals sommigen vrezen of denken”

Ward Kennes (CD&V) op de website van FOV

“De Chiro of een andere gelijkaardige jeugdwerkkoepeel van bovenuit een allochtone afdeling laten oprichten, terwijl er al een koepeel bestaat met verschillende allochtone jongerenwerkingen, lijkt ons vreemd”, zegt Youssef Aouriaghel, vrijwilliger bij het PAJ in De Wereld Morgen. “Waarom iets trachten uit te vinden wat al bestaat”, vraagt hij zich af. “Allochtone jeugdwerkingen worden te vaak beschouwd als onvolwaardig jeugdwerk, als contraproductief en segregierend, terwijl het net andersom is. Doordat ze vaak niet gelijkgeschakeld worden met andere jeugdwerkorganisaties, genieten zij ook niet dezelfde voordelen.”

Een aantal reacties gaan niet over de realiteit, maar wel over een toekomstbeeld. Sommige mensen willen in de toekomst dat alle jongeren naar dezelfde jeugdbeweging(en) gaan. Volgens sommigen moeten de bestaande jeugdbewegingen meer moeite doen om jongeren van allochtone afkomst toch te bereiken. De minister moet hier geld voor vrij maken.

“We weten uit ervaring dat het niet gemakkelijk is om allochtone jongeren te bereiken in de jeugdbeweging,” licht Hans Bouwen toe, de directeur van Chirojeugd Vlaanderen. “Een volledig nieuwe en aparte jeugdbeweging oprichten lijkt ons echter geen goed idee. Dan geven we het op om te kiezen voor een maatschappij waarin we echt samenleven. Daar kunnen we als Chiro niet achter staan.”

“Onze stadswerkingen in Brussel, Gent en Antwerpen tonen dat het wel kan om allochtone kinderen en jongeren te bereiken. Het is wel nodig om er je blik te openen en ruimer te kijken dan de Chiro zoals we ze kennen,” zegt Hans Bouwen. “In sommige groepen dragen ze geen Chirokleden maar zelfgemaakte T-shirts. We experimenteren er met welke spelen we aanbieden, hoe we op bivak gaan in de zomer en welke activiteiten we aanbieden. Dat vraagt veel inspanning, maar het werkt wel.”

“We willen graag meer projecten en experimenten opzetten, ook buiten de steden, om meer allochtone jongeren te bereiken. We moeten daarbij durven onze eigenheid wat los te laten en de grenzen op te zoeken van wat Chiro is,” zegt Hans Bouwen. “Maar we hebben middelen nodig om dat te kunnen waarmaken. Intensief groepen begeleiden kost ook geld. In het verleden vonden we enkel middelen bij de grote steden om dat soort projecten te begeleiden. Die middelen werden vaak op projectbasis toegekend, terwijl we nood hebben aan structurele middelen om onze groepen te begeleiden. Alleen langdurige en volgehouden inspanningen kunnen resultaat opleveren.”

Persmededeling Chirojeugd Vlaanderen

Andere jeugdbewegingen willen ook wel inspanningen doen, maar pleiten voor realistische verwachtingen en een brede aanpak.

“Men mag van jeugdbewegingen verwachten dat zij drempelverlagend zijn en actief werken aan toegankelijkheid voor alle kinderen en jongeren die willen participeren. Men mag echter niet eisen dat zij een mate van diversiteit verwezenlijken die ook overal elders in onze samenleving moeilijk haalbaar blijkt.

Het zal een opdracht zijn om binnen de koepel van klassieke jeugdbewegingen samen met allochtone initiatieven te zoeken naar een gelijkwaardig, integrerend model en zo te groeien naar een eindbeeld waarbij werkelijk iedereen die dat wil kan deelnemen aan het spel van een jeugdbeweging naar keuze in Vlaanderen en Brussel.”

Persmededeling Scouts en Gidsen Vlaanderen

Als je anonieme reacties leest van mensen op internet, dan zeggen zij dat de jeugdbewegingen niet moeten veranderen, maar dat de 'allochtonen' zich moeten aanpassen aan de jeugdbeweging zoals ze is. Sommige politici, van Vlaams Belang bijvoorbeeld, vinden dit ook. Volgens hen zijn het de 'allochtonen' die niet *willen* integreren. Zij zeggen niet wat de minister volgens hen wel moet doen. Niets? Want het lukt toch niet?

“Sommigen zien onze samenleving als verderfelijk, in strijd met eigen overtuiging, meedoen zorgt voor roddel en achterklap, dus gemengde activiteiten met anderen willen die mensen niet.” (anonieme blogger)

“Trouwens, denkt iemand nu echt dat die moslimjongeren geïnteresseerd zijn in jeugdbeweging? Waar discipline, saamenhorigheid, uniform aan te pas komt, is het voor hen al bij voorbaat uitgesloten. Of is het het westers-christelijke imago van de jeugdbeweging dat hen het meest stoort?” (anonieme blogger)

“De facto zou een dergelijke jeugdbeweging overigens allicht snel in (radicaal-) islamitische handen terechtkomen. Alhoewel dit vanzelfsprekend niet alsdusdanig zal worden toegegeven, is de weerstand van de islam tegen de inburgering van allochtonen in onze samenleving immers de belangrijkste reden van de niet-integratie van de allochtone jeugd in het reguliere verenigingsleven en de samenleving in het algemeen.” (Filip Dewinter van Vlaams Belang op zijn website).

Sommige politici zeggen dat het steunen of oprichten van aparte jeugdbewegingen er voor zal zorgen dat 'autochtonen' en 'allochtonen' nog meer gescheiden van elkaar gaan leven en elkaar niet meer zullen ontmoeten. Zij spreken over het 'opgeven' van integratie en ze stellen dat de minister kiest voor een gemakkelijke oplossing, in plaats van de langere en meer moeilijke weg. Minister Smet moet alleen blijven verder doen met zijn plannen om iedereen in dezelfde jeugdvereniging te krijgen.

"(Wat de Minister nu voorstelt)... is een gemakkelijheidsoplossing die voorbijgaat aan de inspanningen die de bestaande jeugdbewegingen nu al leveren. Deze staan open om ook allochtone jongeren onder hun leden te tellen, maar net zoals dit voor autochtone jongeren geldt, moet er steeds een initiatief van de jongere zelf uitgaan. In de wervingsfase moet in sommige gevallen misschien gekeken worden naar bijkomende pistes. Het is waardevoller om de eventuele drempels die zich nu vormen, (proberen) weg te werken, in plaats van een nieuw platform op te richten.

Aparte allochtone jeugdbewegingen oprichten is in een tweede opzicht een gemiste kans. Jeugdbewegingen vormen een unieke plaats waar autochtone en allochtone jongeren met elkaar in contact kunnen komen, buiten de traditionele schoolse omgeving. De bestaande jeugdbewegingen, waarvan het lidmaatschap steeds op vrijwillige basis is, kunnen een stukje van de integratiepuzzel vormen." *Jean-Jacques De Gucht, Open VLD, op zijn website.*

"Aparte jeugdorganisaties voor 'allochtonen' staan haaks op een inclusieve samenleving en de rol die het jeugdwerk speelt in het versterken van het sociale weefsel in Vlaanderen... Blijkbaar gooit minister Smet nu de handdoek in de ring. Hij wil aparte allochtone jeugdbewegingen onder de koepel van bestaande organisaties. Jong N-VA vindt het hallucinant dat minister Smet luidop nadenkt over het organiseren van segregatie. Nochtans erkent Smet in zijn eigen beleidsnota dat het jeugdwerk een belangrijke rol speelt m.b.t. "het versterken van het sociale weefsel, het vorm geven aan democratisch burgerschap (...), het constructief leren omgaan met diversiteit."

Jong N-VA-voorzitter Kim Van Cauteren: *"De oplossing voor het probleem ligt niet in het aanvaarden van het falen, maar in het werken naar een oplossing. Het traditionele Vlaamse jeugdwerk heeft de plicht te werken aan een sterk sociaal weefsel. Minister Smet mag hen niet ontslaan van die plicht."* Jong N-VA wil dat minister Smet nieuwe initiatieven neemt om 'allochtone' jongeren naar het klassieke jeugdwerk te leiden. Via rondetafels met de sector, sensibiliseringscampagnes in het onderwijs en naar de ouders toe kan een flinke weg worden afgelegd richting meer sociale samenhang van alle jonge Vlamingen. *Op de website van N-VA jongeren.*

Terwijl anderen net vinden dat aparte organisaties ervoor zorgen dat de integratie beter zal lukken. Vanuit aparte organisaties kan er samenwerking ontstaan op gelijkwaardige basis. Minister Smet zou deze vormen van samenwerking meer moeten ondersteunen.

“Jongeren met een andere etnisch-culturele achtergrond moeten blijven aankloppen bij de Vlaamse Jeugdverenigingen. Als ze evenwel ook een eigen organisatie hebben, kunnen ze met die Vlaamse verenigingen samen activiteiten organiseren. Elkaar inspireren, en beter leren kennen.”
Naima Charkaoui, de directeur van het Minderhedenforum in Knack

“De overheid moet subsidies geven aan grensoverschrijdende projecten, aan verenigingen die bijvoorbeeld samen een voetbaltornooi op touw willen zetten. Ze moeten ook diversiteitmanagers aanstellen die dit soort initiatieven stimuleren. Een cruciale rol spelen volgens mij de animatoren. Zij kunnen en moeten de motor van de samenwerking zijn.”
Fouad Ahidar (SP.A) in Knack.

“De conclusies van enkele (schaarse!) studies wijzen alvast op een sterk integrerend effect van eigen organisaties. Etnisch-cultureel diverse burgers die lid zijn van een zelforganisatie beheersen het Nederlands beter, beschikken over meer praktische vaardigheden (zoals vergaderen), hebben meer zelfvertrouwen en een grotere kennis van de samenleving. Bovendien blijkt dat mensen die actief zijn in de verenigingen van etnisch-culturele minderheden ook vaker actief zijn in andere Vlaamse organisaties.”
Website FOV

Bijlage 5: Van de reacties naar de fiches met stellingen

Vertrek vanuit de huidige realiteit! Er bestaan al jeugdverenigingen voor jongeren van allochtone afkomst. Minister Smet moet deze verenigingen beter ondersteunen, in plaats van nog nieuwe op te richten.

In de toekomst moeten alle jongeren naar dezelfde jeugdbewegingen gaan. De bestaande jeugdbewegingen moeten meer en langdurig moeite doen om kinderen en jongeren van allochtone afkomst te bereiken. De minister moet hier geld voor vrij maken.

“Allochtoon jeugdwerk bestaat reeds. Of men dit ideologisch fijn vindt of niet, het is een realiteit. Het lijkt me de overheid niet toe te komen te oordelen dat ze vies is van een bepaald kenmerk dat mensen bindt, en tegen te gaan dat mensen zich op basis daarvan organiseren.[...] De deur van de bestaande jeugdverenigingen moet open blijven. Maar we mogen niet bij voorbaat uitsluiten dat het zich organiseren vanuit die allochtone achtergrond een meerwaarde kan hebben. ... Ik vraag mij af of ooit een evaluatie van reeds gesubsidieerde zelforganisaties van jongeren én volwassenen gebeurde. **Leiden deze zelforganisaties tot integratie of tot segregatie, zoals sommigen vrezen of denken**”

Ward Kennes (CD&V) op de website van FOV

“De Chiro of een andere gelijkaardige jeugdwerkkoepel van bovenuit een allochtone afdeling laten oprichten, terwijl er al een koepel bestaat met verschillende allochtone jongerenwerkingen, lijkt ons vreemd”, zegt Youssef Aouriaghel, vrijwilliger bij het PAJ in De Wereld Morgen. “Waarom iets trachten uit te vinden wat al bestaat”, vraagt hij zich af. **“Allochtone jeugdwerkingen worden te vaak beschouwd als onvolwaardig jeugdwerk**, als contraproductief en segregierend, terwijl het net andersom is. Doordat ze vaak niet gelijkgeschakeld worden met andere jeugdwerkorganisaties, genieten zij ook niet dezelfde voordelen.”

Youssef Aouriaghel (PAJ)

“We weten uit ervaring dat het niet gemakkelijk is om allochtone jongeren te bereiken in de jeugdbeweging,” licht Hans Bouwen toe, de directeur van Chirojeugd Vlaanderen. “Een volledig nieuwe en aparte jeugdbeweging oprichten lijkt ons echter geen goed idee. Dan geven we het op om te kiezen voor een maatschappij waarin we echt samenleven. Daar kunnen we als Chiro niet achter staan.”

“Onze stadswerkingen in Brussel, Gent en Antwerpen tonen dat het wel kan om allochtone kinderen en jongeren te bereiken. Het is wel nodig om er je blik te openen en ruimer te kijken dan de Chiro zoals we ze kennen,” zegt Hans Bouwen. “In sommige groepen dragen ze geen Chirokleden maar zelfgemaakte T-shirts. We experimenteren er met welke spelen we aanbieden, hoe we op bivak gaan in de zomer en welke activiteiten we aanbieden. Dat vraagt veel inspanning, maar het werkt wel.”

“We willen graag meer projecten en experimenten opzetten, ook buiten de steden, om meer allochtone jongeren te bereiken. We moeten daarbij durven onze eigenheid wat los te laten en de grenzen op te zoeken van wat Chiro is,” zegt Hans Bouwen. “Maar we hebben middelen nodig om dat te kunnen waarmaken. Intensief groepen begeleiden kost ook geld. In het verleden vonden we enkel middelen bij de grote steden om dat soort projecten te begeleiden. Die middelen werden vaak op projectbasis toegekend, terwijl we nood hebben aan **structurele middelen om onze groepen te begeleiden**. Alleen **langdurige en volgehouden inspanningen kunnen resultaat opleveren**.”

Hans Bouwen (Chiro Vlaanderen)

Jeugdbewegingen kunnen wel inspanningen doen, maar het moet realistisch zijn. Via samenwerking kunnen we zoeken naar oplossingen zodanig dat iedereen de kans heeft om naar een jeugdbeweging naar keuze te gaan.

De jeugdbewegingen moeten niet veranderen, maar de 'allochtonen' moeten zich aanpassen aan de jeugdbeweging zoals ze is, bloggen anoniempjes. Sommige politici, van Vlaams Belang bijvoorbeeld, vinden dit ook. Volgens hen zijn het de 'allochtonen' die niet *willen* integreren. Een concreet voorstel van aanpak hebben ze niet...

“Men mag van jeugdbewegingen verwachten dat zij drempelverlagend zijn en actief werken aan toegankelijkheid voor alle kinderen en jongeren die willen participeren. Men mag echter niet eisen dat zij een mate van diversiteit verwezenlijken die ook overal elders in onze samenleving moeilijk haalbaar blijkt.

Het zal een opdracht zijn om binnen de koepel van klassieke jeugdbewegingen samen met allochtone initiatieven te zoeken naar een gelijkwaardig, integrerend model en zo te groeien naar een eindbeeld waarbij werkelijk iedereen die dat wil kan deelnemen aan het spel van een jeugdbeweging naar keuze in Vlaanderen en Brussel.”

Persmededeling Scouts en Gidsen Vlaanderen

“Sommigen zien onze samenleving als verderfelijk, in strijd met eigen overtuiging, meedoen zorgt voor roddel en achterklap, dus gemengde activiteiten met anderen willen die mensen niet.” (anonieme blogger)

“Trouwens, denkt iemand nu echt dat die moslimjongeren geïnteresseerd zijn in jeugdbeweging? Waar discipline, samenhang, uniform aan te pas komt, is het voor hen al bij voorbaat uitgesloten. Of is het het westers-christelijke imago van de jeugdbeweging dat hen het meest stoort?” (anonieme blogger)

“De facto zou een dergelijke jeugdbeweging overigens allicht snel in (radicaal-) islamitische handen terechtkomen. Alhoewel dit vanzelfsprekend niet als dusdanig zal worden toegegeven, is de weerstand van de islam tegen de inburgering van allochtonen in onze samenleving immers de belangrijkste reden van de niet-integratie van de allochtone jeugd in het reguliere verenigingsleven en de samenleving in het algemeen.” (Filip Dewinter van Vlaams Belang op zijn website).

Het oprichten van aparte jeugdbewegingen zal ervoor zorgen dat 'autochtonen' en 'allochtonen' nog meer gescheiden van elkaar gaan leven en elkaar niet meer zullen ontmoeten. Zij spreken over het 'opgeven' van integratie en ze stellen dat de minister kiest voor een gemakkelijke oplossing.

Aparte organisaties kunnen ervoor zorgen dat integratie beter zal lukken. Vanuit aparte organisaties kunnen er samenwerkingen ontstaan op gelijkwaardige basis. Minister Smet zou deze vormen van samenwerking meer moeten ondersteunen.

“(Wat de Minister nu voorstelt)... is een gemakkelijksoplossing die voorbijgaat aan de inspanningen die de bestaande jeugdbewegingen nu al leveren. Deze staan open om ook allochtone jongeren onder hun leden te tellen, maar net zoals dit voor autochtone jongeren geldt, moet er steeds een initiatief van de jongere zelf uitgaan. In de wervingsfase moet in sommige gevallen misschien gekeken worden naar bijkomende pistes. Het is waardevoller om de eventuele drempels die zich nu vormen, (proberen) weg te werken, in plaats van een nieuw platform op te richten.

Aparte allochtone jeugdbewegingen oprichten is in een tweede opzicht een gemiste kans. Jeugdbewegingen vormen een unieke plaats waar autochtone en allochtone jongeren met elkaar in contact kunnen komen, buiten de traditionele schoolse omgeving. De bestaande jeugdbewegingen, waarvan het lidmaatschap steeds op vrijwillige basis is, kunnen een stukje van de integratiepuzzel vormen.”

Jean-Jacques De Gucht, Open VLD, op zijn website.

“Aparte jeugdorganisaties voor 'allochtonen' staan haaks op een inclusieve samenleving en de rol die het jeugdwerk speelt in het versterken van het sociale weefsel in Vlaanderen...

Blijkbaar gooit minister Smet nu de handdoek in de ring. Hij wil aparte allochtone jeugdbewegingen onder de koepel van bestaande organisaties. Jong N-VA vindt het hallucinant dat minister Smet luidop nadenkt over het organiseren van segregatie. Nochtans erkent Smet in zijn eigen beleidsnota dat het jeugdwerk een belangrijke rol speelt m.b.t. "het versterken van het sociale weefsel, het vorm geven aan democratisch burgerschap (...), het constructief leren omgaan met diversiteit."

Website N-VA jongeren

“Jongeren met een andere etnisch-culturele achtergrond moeten blijven aankloppen bij de Vlaamse Jeugdverenigingen. Als ze evenwel ook een eigen organisatie hebben, kunnen ze met die Vlaamse verenigingen samen activiteiten organiseren. Elkaar inspireren, en beter leren kennen.”

Naima Charkaoui, de directeur van het Minderhedenforum in Knack

“De overheid moet subsidies geven aan grensoverschrijdende projecten, aan verenigingen die bijvoorbeeld samen een voetbaltornooi op touw willen zetten. Ze moeten ook diversiteitsmanagers aanstellen die dit soort initiatieven stimuleren. Een cruciale rol spelen volgens mij de animatoren. Zij kunnen en moeten de motor van de samenwerking zijn.”

Fouad Ahidar (SP.A) in Knack.

“De conclusies van enkele (schaarse!) studies wijzen alvast op een sterk integrerend effect van eigen organisaties. Etnisch-cultureel diverse burgers die lid zijn van een zelforganisatie beheersen het Nederlands beter, beschikken over meer praktische vaardigheden (zoals vergaderen), hebben meer zelfvertrouwen en een grotere kennis van de samenleving. Bovendien blijkt dat mensen die actief zijn in de verenigingen van etnisch-culturele minderheden ook vaker actief zijn in andere Vlaamse organisaties.”

Website FOV

Bijlage 6: Deelnemerslijst

Jan Vansantvoet	Scouts- en Gidsen Vlaanderen	
Rien Bauwens	FOS Open Scouting	
Jill Marchant	Chir Brussel	
Imane Kostet	Living Library	
Mich De Winter	Studiedienst sp.a	
Youssef Aouriaghel	PAJ	
Ikrame Kastit	PAJ	
Assia Kastit	PAJ	
Najim Einauan	PAJ	
Nicolas Colette	t Lampeke/Den Tube	Met 6 extra
Trees Vandenbulcke	Scouts en Gidsen Brussel	
Dirk Van Hoeydonck	Buurtsport Antwerpen	
Katrien Van Damme	Buurtsport Antwerpen	
Katrien Ceulemans	Scouts en Gidsen Vlaanderen	
Schellemans Kristjaan	JAC Herentals	
Elke Versonnen	JAC Herentals	
Lisa de Wolf	JAC Herentals	
Yentl Leysen	JAC Herentals	
Sarah Uyttendaele	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Majid Habchi	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Anne-Gaëlle Zalinski	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Gert Venken	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Glenn Govaert	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Sandra Timmermans	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Pieter Torbeyns	Sociaal-Cultureel Werk HUB	
Omar Rejdy		
Mieke Dus	vzw Thebe	
Kristof Hayen	vzw Thebe	
Fahim De Leener	Animo Jong-Links	
Hanne Loots	BINT	
Cesar Soares	Kras jeugwerk	
Karim Hitou	Kras jeugdwerk	
Noussa	Kras jeugdwerk	
Yassin	Kras jeugdwerk	
Joke Scheers	Chirojeugd Vlaanderen	
Mirke Mertens	Chirojeugd Vlaanderen	
Mohammed Ouaamari	Free hands	
Brahim Lemreni	Free hands	
Soufian Bouazatti	Free hands	
Bilal El Attari	Free hands	
Taha Riani	Free hands	
Hicham Oulichki	Free hands	
Youssef Tlaqui	Free hands	
Hajar Madi ?	Free hands	

Abdelkarim Bellafkih	Free hands	
Mieke Nolf	Uit De Marge	
Zahra Boufker	?	
Bilal Azzaoui	Jonge leiders in actie	
Fathi Baddou	Jonge leiders in actie	
Mohamed Rayss	Jonge leiders in actie	
Arne Verbiest	Jonge leiders in actie	
Hakim El Yahyai	Jonge leiders in actie	
Ward Christens	vindplaatsgerichte jeugdwerker	
Pieter-Jan van der Bracht	coördinator vzw jeugdclubs	
Elien Gillaerts	CJSM	
Bouhamid Amina	(via) Droej	
Boukachkach Adam	(via) Droej	
Karen Hillen	(via) Droej	
Sarah Andich	(via) Droej	Met 2 extra
Sam Fuller	(via) Droej	
Bart Vandeven	(via) Droej	
Lora Hasenbroeckx	Vlaamse Jeugdraad	
Hakim Benichou	Minderhedenforum	
Leen Baeten	STAMPmedia	

Bijlage 7: Deelverslagen

Sessies communicatie

Peter Verdonck, VIP Jeugd

Eerste sessie (13u45 – 15u30)

Aanwezigen

Nathalie (vuj, moderator), annelies (machelen, inleiding), peter (vip, verslag) Trees (scouts en gidsen), hakim (verenigigin), fati (zelfde verenigigin), ward (vindplaatsgericht, lokeren), omar (jeugdwerker, speelplein werking), gerd (student socio), glen (ook student), najim (paj), bart (d'broej), kristof (thebe)

1. Inleiding Annlies Baes (onderzoek VIP Jeugd)

- netwerk belangrijk bij communicatie, informatie geven
- interessegebieden zelfde (allochtonen of autochtonen), alleen manier van omgaan verschilt
- door te doen = iets leren
- weinig formele kanalen (folders, brochures, websites), wel via persoonlijke / informele netwerken dat informatie verspreid wordt
- moeilijk / gevaar: enkel binnen netwerk blijven om aan informatie te geraken
- veel vragen monden uit in concrete acties (bv. Stand up comedy bezoeken) (georganiseerd door basiswerkers)
- basiswerkers zijn draaischijf en moeten contacten leggen met andere org's
- jongeren stoten eerder toevallig op informatie, via (informele) contacten die ze hebben

2. Enquête over 'communicatie over het vrije tijdsaanbod'

De jongeren en jeugdwerkers vullen de enquête in. Daarna volgt een discussie over de antwoorden die gekozen zijn. Bij elke vraag overlopen we welk antwoord het meest gekozen wordt en waarom, en welk antwoord het minst gekozen wordt en waarom.

- a) EERSTE VRAAG: Hoe komen jongeren te weten wat er allemaal gebeurt in de vrije tijd?

Eerste plaats

Iedereen kiest voor antwoord 'mijn vrienden vertellen mij wat er gebeurt (ook via Facebook)

1 iemand kiest antwoord 'bij club / vereniging'

Jeugdbeweging, sms, facebook, school,... zijn de voornaamste kanalen (die hun vrienden gebruiken)

Via facebook pagina van de vereniging (ligt dubbel eigenlijk)

Tweede plaats

Bijna iedereen bij vereniging (3/4de van de groep)

Jongeren uit niet-georganiseerde context / minder jeugdwerk → veldwerker is heel belangrijk om te weten te komen welke activiteiten er zijn

Via vrienden: jeugdbeweging bereikt georganiseerde jongeren; eerst bereik je jongeren, daarna spreken die weer andere mensen aan (vrienden van hen, hun netwerk)

Derde plaats

Grootste groep via mensen (officiële kanalen: hoofdanimator, spaghettidag, chiro, scholen,...)

Websites (2 personen): hangt af v/d activiteit; commerciële activiteiten eerder via internet

1 iemand: websites, affiches, ... allemaal tegelijk

1 iemand: facebook; jongeren gebruiken veel facebook (voor evenementen is dit gemakkelijk)

2 personen bij 'vereniging'

b) TWEEDE VRAAG: Wat overtuigt jou het meeste om ergens aan deel te nemen?

Meeste personen bij 'vrienden of vriendinnen'. Omdat je niet alleen gaat. Omdat je dan iemand kent, gemakkelijker. Alles in groep doen.

Paar mensen: we doen het gewoon graag. Je moet niet meer overtuigd geraken. (dus echt omwille van de activiteit zelf)

1 iemand: ken de organisator. Dan weet je dat het goed ineen steekt, en ook: je kan bekende mensen tegenkomen.

DUS bekende mensen zijn belangrijkste, tenzij je het gewoon graag doet (en dan volgen je vrienden je misschien wel)

c) DERDE VRAAG: Waar knap jij op af als je een folder of een affiche ziet van een organisatie?

Meningen toch verdeeld!

Grootste groep bij d) ziet er saai uit. Moet leuk zijn, folder moet dit uitstralen.

2 personen c) je moet gevoel hebben jezelf erin te herkennen. Look & feel moet afgestemd zijn, hangt af van de doelgroep.

2 personen: moeilijke woorden zijn een afknapper

2 personen: te weinig info. Niet duidelijk, dan weet je niet wat gebeurt. Sluit aan bij moeilijke woorden. Niet gericht op doelpubliek.

1 iemand teveel op KTJ gericht.

d) VIERDE VRAAG: Welke informatie heb je zeker nodig om aan een activiteit deel te nemen?

Meningen verdeeld

Grootste groep: wanneer en waar het te doen is.

Tweede grootste groep: welke inhoud en hoelang het duurt (zelfde ook, basisinformatie) (waar, wat, wanneer, hoelang)

3. Informatie voor jongeren: kanalen en verspreiding

De groep wordt verdeeld in 3 groepen, die allemaal kanalen zullen bespreken via dewelke jongeren aan hun informatie komen. De 3 groepen zijn: organisaties die zichzelf bekend maken (via website of facebook), aankondigingen (flyers, folders, affiches) van evenementen van organisaties, persoonlijk netwerk via hetwelk jongeren aan informatie komen. Elke deelnemer krijgt de kans om aan 2 gespreksgroepen deel te nemen (en dus over 2 soorten kanalen te discussiëren).

a) Organisaties die zichzelf bekend maken (via website of facebook)

1ste groep

Layout is belangrijk

Niet teveel tekst

Laatste site (chiro lore) = oké, alles op 1 scherm, duidelijk, flitsend

Facebook pagina: interessant om reclame te maken (website was duidelijker dan facebook)

2de groep

Facebook werkt wel, interactief werken, meedelen, vrienden die meegaan zien, ondertussen chatten,...

Chiro lore = tof, zeker link naar facebook en youtube goed

Belangrijk: foto's; foto's van de leden van de groep = tof (herkenbaarheid, jezelf herkennen)

b) Aankondigingen (flyers, folders, affiches) van evenementen van organisaties

1ste groep

Affiches, flyers, folders zelf

- Wat mist: het adres (bij uitnodiging in sportcafé) (als je niet uit de buurt bent)
- Wat er te doen is (de activiteit zelf), moet het grootste zijn (lettertype, zichtbaar)
- Slechte affiche: Summer kick off: te drukke affiche, fout lettertype, veel tekst, weinig gezegd
- Slechte affiche: Betonne Jeugd: special act kathleen van bremp: de jongeren kennen die niet, slecht gekozen; beter een rapper of stand up comedian afficheren; wie is de verantwoordelijke uitgever; wat is er te doen
- Scoutsfuif: geen adres vermeld; alleen voor scoutsmensen uit de buurt (ander publiek bereiken)
- Beursfuif: enkel in het Engels

- Kleuren, zichtbaar, opvallend moet een affiche / folder zijn
- Formaat: een affiche moet A3 zijn, A4 valt niet op
- Leeftijdsgroep: moet niet vermeld worden
- Affiche met islamitische doelgroep en toch cocktailparty: niet verenigbaar, ook halal en bbq is moeilijk te combineren?

Verspreiding van de informatie

- Plaats waar je affiches ophangt, is belangrijk: het wordt moeilijker om affiches op te mogen hangen; als je de hele gemeente vol hangt, is de reclame wel oké
- Een digitale flyer maken werkt het beste (verspreiden via facebook, mail, smartphone,...) (kost ook minder?)
- Concrete info kan wel op lokaal vlak verspreid worden (via bakker,...), bv. een flyertje
- Een facebook evenement is het makkelijkste / beste om te verspreiden (via mail hoeft niet)
- Zelf een activiteit doen, sms-en, pingen (via blackberry? Juiste term?)
- Hoe verspreiden? Via school, jeugdcentrum, op de voetbal,...
- Je mag het niet gewoon op tafel leggen, je moet het persoonlijk afgeven of bv. via een jeugdwerker die dan groepskorting kan vragen

2de groep

Affiches, flyers, folders zelf

- 2 verschillende flyers = verwarrend, slechte kleuren
- Flyer muzikaal evenement: dubstep, electro: creëert een duidelijke doelgroep, maar toch voel ik me niet aangesproken
- Scoutsfuif: mist waar, wanneer, prijs van de activiteit
- Kletske: wat gaat er gebeuren (is niet duidelijk); saaie toelichting; als er juiste dingen opstaan, welk oké (bv. word ambassadeur en verander iets); layout = oké (simpel, nuttig, direct)
- Summer kick off: afgrijselijke layout, kleur en lettertype slecht leesbaar
- Pannenkoekenslag: is beste affiche; duidelijk, de afbeelding vat alles samen
- Nieuwsbrieven: ze willen ze ontvangen, indien ze informatief zijn (eerder voor ouders, dan voor jongeren bedoeld dan); tip: de nieuwsbrief moet gaan over de toekomst; nog een tip: reactie vragen, betrokkenheid creëren, feedback vragen via nieuwsbrief
- Slecht: teveel kleuren gebruiken, teveel tekst, geen foto's,...
- Buurtsportgames: interessant, want 1 kleur = gezellige sfeer, goed lettertype
- Leeftijd vermelden moet niet, want afbeelding spreekt voor zich (uitstraling, bij pannenkoekenslag)
- Positieve boodschap van alloctonen brengen is belangrijk; bewustmakingscampagne (site, facebook, flyer); verschillende kanalen gebruikt (ophangen in de stad, ATV, map op site zetten,...); totaalconcept

Verspreiding van de informatie

- Flyers meegeven werkt, als je er persoonlijk uitleg bij geeft

- Affiches zijn ook belangrijk; waar ophangen, hangt af van de activiteit zelf (bv. kwis dan moet je in jeugdlokalen hangen enzo)
- Groot evenement: dat moet je overal zien (ook bv. naast de rijbaan)
- Pannenkoekenslag: goeie affiche, moet je lokaal verspreiden en ophangen
- Youtube filmpjes, facebook event maken, affiche posten,... werkt beste
- Als het voor eigen leden is, dan gebruik je de sociale kanalen; bredere doelgroep: dan affiches hangen overal
- Sms-en is persoonlijk
- Flyer van een vriend ontvangen werkt beter, dan ga je sneller gaan
- Facebook event: voordeel = je kan zien wie er meegaat
- Evenementen voor vrienden: mond aan mond reclame = belangrijk
- Mensen nemen mensen mee: tegen je eigen leden zeggen 'neem iemand anders mee' werkt wel
- Maatschappelijk kwetsbare jongeren: belangrijk = boodschap

CONCLUSIES Aankondigingen van evenementen van organisaties

Het digitale verhaal speelt een grote rol: facebook (event, affiche of flyer posten, deelnemers uitnodigen, smartphone,...)

Een mediamix is nodig (verschillende kanalen gebruiken)

Hoeveelheid informatie hangt af van het evenement: als je de eigen leden aanspreekt, moet je minder informatie geven

Verspreiding: als je persoonlijk aangesproken wordt, werkt dit meestal (via vrienden)

c) Persoonlijk netwerk

1ste groep en 2de groep

Mond aan mond = belangrijkste

De jongere moet centraal staan: gaan naar waar jongeren zijn (vindplaatsgericht, pleintjeswerker,...).

Vanuit eigen leefwereld vertrekken, interesses

Deze twee voorwaarden zorgen ervoor dat je andere activiteiten leert kennen

Meeste jongeren hebben geen agenda bij, beslissen op de minuut zelf

Inspelen door te herhalen, sms-en, facebook (werkt versterkend)

Bedenking: is wel tijdsintensief

Speelplaats is wel oké (aangesproken worden door jongeren die even cool zijn)

4. Kern van de sessie

Conclusies vanuit bovenstaande discussies:

- Jongeren moeten centraal staan, het moet gericht zijn op de jongere zelf
- Kanaal moet herkenbaar zijn (affiche, mens, website,...)
- Informatie moet snel te vinden zijn
- Combinatie maken van kanalen (persoonlijk, folders, sms, facebook,...)

Wat kan de minister meenemen hierover?

- Er moet vorming komen voor jeugdwerkers allerhande over deze thema's
- Grootste zorg is het voortbestaan van de job zelf. Jeugd(welzijns)werkers krijgen weinig loon, veranderen na 2 à 3 jaar van job. Er moet een deftig statuut komen van de jeugdwerker. Bekendheid van de werking, en ook van verminderde tarieven voor bepaalde doelgroepen is belangrijk.
- Jeugdwerkers zijn de spilfiguren die informatie doorgeven. Die moeten ondersteund worden, ook in hun communicatie. Ook lokale besturen moeten hierin ondersteund worden (om bv. youtube en facebook te gebruiken).
- Je moet letten op wat jongeren zelf kunnen. Laat ze zelf dingen proberen. Ga uit van de talenten van jongeren om zelf te communiceren naar hun doelgroep.
- Werken via platformen voor jongeren, waar ze kunnen leren werken met youtube,... Bv. Stampmedia is een geslaagd en gekend initiatief.

Tweede sessie (16u00 – 17u45)

Aanwezigen

Annelies (inleiding), nathalie vvj (moderator), peter vip (verslag), jan (scouts), youssef (paj), kadisja, ... (jongere), sam (jeugdhuis), jill (chiro), katrien (scouts)

1. Inleiding Annelies Baes (onderzoek VIP Jeugd)

- Interessegebieden gelijklopend
- netwerk = belangrijk
- informatie via vrienden, jeugdwerkingen zelf (informatie delen)
- belangrijk in netwerk = jeugdwerkers, basiswerkers
- jeugdwerkers zijn draaischijf van informatie bij jongeren
- andere organisaties staan dan open (= belangrijk)
- dikwijls geluk, toeval dat ervoor zorgt dat jongere geïnformeerd wordt

2. Enquête over 'communicatie over het vrije tijdsaanbod'

De jongeren en jeugdwerkers vullen de enquête in. Daarna volgt een discussie over de antwoorden die gekozen zijn. Bij elke vraag overlopen we welk antwoord het meest gekozen wordt en waarom, en welk antwoord het minst gekozen wordt en waarom.

a) EERSTE VRAAG: Hoe komen jongeren te weten wat er allemaal gebeurt in de vrije tijd?

Eerste plaats

Iedereen staat bij a) (vrienden)

Vrienden zijn de beste reclame (als een vriend het tof vindt, is de kans groot dat je het zelf tof vindt); vriend = betrouwbare bron

Dan weet je ook wie er gaat zijn, niet alleen

Als één iemand niet gaat, gaat de rest ook niet

Eerst datum checken, dan pas de plaats (als je kan, zie je verder naar de details)

Tweede keuze

2 personen bij websites (ligt dicht bij elkaar)

4 personen via club, vereniging. Bv. Je spreekt de jeugdwerker aan om te weten wat er is. Vgl zelfde als vrienden: als begeleiding het leuk vindt, dan jij ook vermoedelijk. Via club is goedkoop (is andere reden om te gaan).

1 persoon affiches en folders die je tegenkomt

1 persoon mensen die je aanspreken. Persoonlijke toets werkt wel; als iemand je aanspreekt, is dat beter dan de anonimiteit van een evenement (of flyer).

b) TWEEDE VRAAG: Wat overtuigt jou het meeste om ergens aan deel te nemen?

Eerste keuze

5 personen bij niet alleen gaan. Wat gaan de vrienden doen?

2 personen 'gewoon graag doen': als je kamp organiseert dan doe je dat. Wat je persoonlijk echt graag doet, dan maakt het niet uit dat je niemand kent. Maar je doet misschien wel vaak eerst vrienden hebben. DUS eerst moet iemand zijn goesting doen, dan volgt de rest (die de vriend volgt).

1 persoon: iemand kennen. Jongeren zelf eerder als vrienden meegaan. Als organisatie oké is, volg je.

c) DERDE VRAAG: Waar knap jij op af als je een folder of een affiche ziet van een organisatie?

Meningen zijn verdeeld.

Toch meeste mensen bij 'herkennen in wat afgebeeld staat'.

Je moet zien 'hoor ik daar wel bij'?

De manier, de gevoelens die erbij komen, moeten goed zijn. Moeilijke woorden,... zijn allemaal redenen die afknapper kunnen zijn.

Veel woorden = niet goed.

1 persoon: het moet erop zitten (herkenbaarheid).

1 persoon 'duf en saai'. Als er geen pit in zit, dan gaat het niet.

d) VIERDE VRAAG: Welke informatie heb je zeker nodig om aan een activiteit deel te nemen?

Eerste keuze

Meningen verdeeld

Waar en wanneer als eerste (2 personen). Heel praktische info geven.

1 persoon leeftijdsgroep en geslacht: vooral met meisjes, mogen we apart liggen, niet voor kleinere kinderen, gaan we iets leren?

4 personen: eerst 'wat is het', wat moet het inhouden, wat is er te doen?? Je moet tenminste weten dat het een fuif is, vooraleer je gaat.

3. Informatie voor jongeren: kanalen en verspreiding

De groep wordt verdeeld in 3 groepen, die allemaal kanalen zullen bespreken via dewelke jongeren aan hun informatie komen. De 3 groepen zijn: organisaties die zichzelf bekend maken (via website of facebook), aankondigingen (flyers, folders, affiches) van evenementen van organisaties, persoonlijk netwerk via hetwelk jongeren aan informatie komen. Elke deelnemer krijgt de kans om aan 2 gespreksgroepen deel te nemen (en dus over 2 soorten kanalen te discussiëren).

a) Organisaties die zichzelf bekend maken (via website of facebook)

Sociale media zijn zeer belangrijk (facebook, twitter, youtube)

Mails werken niet (meer)

Sites soms te droog, naar wie gericht? (welke doelgroep)

Foto's zijn belangrijk, trekken aan, prikkelen

Jongeren gaan niet gericht (eerder via sociale media), ouders dan weer via sites zelf

b) Aankondigingen (flyers, folders, affiches) van evenementen van organisaties

1ste groep

Affiches, flyers, folders zelf

- Betonne Jeugd: ziet er crappy uit, maar wel authentiek
- Pannenkoekenslag: zeer goede affiche, kort, krachtig, afbeelding spreekt voor zich; mensen bereiken hun eigen leden met deze affiche
- Fui: zoveel mogelijk mensen een flyer (kleiner) geven; sponsors,... wil zeggen dat het een fuif is, of evenement met muziek
- Evalueren is gemakkelijk: als je geen volk hebt, is het slechte communicatie
- Nieuwsbrief: is voor ouders bedoeld (tekst, informatie); niet voor jongeren; geen realistische foto's gebruikt (foto = voor ouders)
- Beursfuif: slecht concept; slechte kleuren (CD&V); voor senioren bedoeld?
- Buurtsport: teveel informatie, chaotisch, te monotoon
- Salaam: slecht / goed? 1 lettertype, minimaal, saai; voor jongeren? Nee (hoewel sommigen het goed vonden)
- Geen identiteit, wie is doelgroep (moet duidelijk zijn)
- Datum: moet duidelijk zijn
- Jongeren lezen niet alles, wel scannen!
- Dingen werken wel, als ze al bekend zijn, als je al geïnteresseerd bent (= andere vorm van info-verspreiding)
- Rojm: meet & greet = te ambitieus?
- Scoutsfuif: grafisch in orde, maar onduidelijk wat het is (DJ ontbreekt,...)
- Traditie / herkenbaarheid is belangrijk: na 5 jaar moet je je affiche niet meer aanpassen

Verspreiding van de informatie

- Hoe verspreiden? Facebook!
- Bibliotheken, scholen,... kan wel, als je de ouders wil bereiken; of bv. voor een fuif hang je affiches in de cafés
- Summer kick off: onderweg naast de rijbaan hangen (kom je dikwijls langs)
- Je maakt best looplijnen, waar de mensen passeren
- Waar passeren jongeren? Kruidenier, scholen, bushaltes, winkeltje,...
- Flyers uitdelen: werkt niet meer...
- Jet set: t-shirts maken, flyers uitdelen in alle scholen,... → combinatie van kanalen
- Als iets bekend is, dan is het niet belangrijk dat je de info krijgt van je vriend, anders wel
- Alle kanalen gebruiken (facebook, lichtgraffiti, persoonlijk netwerk,...)
- Juiste mensen kennen werkt wel (bv. met rivierenhof samenwerken)
- Er is een groot aanbod nu, dus moeilijk om volk te lokken
- Stedelijk / platteland: verschil?

2de groep

Affiches, flyers, folders zelf

- Rojme meet & greet: niet duidelijk met wie
- Valentijn jazz avond: simpel = is wel oké
- Betonnen jeugd: ziet eruit als gemaakt in paint, onduidelijk; kathleen van bremp: welke act is dat (niet voor jongeren); oogt zeer onprofessioneel
- Summer kick off: lettertype onduidelijk; samenwerking met = tof; doelgroep = onduidelijk; geen prijs, gratis??
- Pannenkoekenslag: intern bedoeld, minder informatie nodig
- Jet set = cool; kan op smartphone
- Nieuwsbrief: is teveel informatie voor jongere; nieuwsflash met veel kleuren = oké
- Beursfuij: geen adres vermeld
- Nieuwsbrief in mail vorm: wordt gewist, tenzij je zelf ingeschreven hebt
- Salaam = beste affiche
- Organisatie moet herkenbaar zijn (bv. 't Stad = A, met logo en kleuren); lokaal moet je lokale partners zoeken

Verspreiding van de informatie

- Flyers: werkt alleen als je vriend(in) het geeft
- Affiches: werkt beter, omdat je overal tegenkomt
- Flyeren op straat = anoniem, dan gooi je het weg
- Facebook: event maken (met flyers erbij posten); dan heb je ook je agenda in de buurt; ook op gsm te checken (facebook)
- Papier: blijft belangrijk voor die paar die geen internet hebben
- Flyer: moet heel snel zijn
- Affiche = voor veel (kost wel veel)
- Sowieso facebook events
- Alternatief: gadgets maken (om je organisatie bekend te maken)

CONCLUSIES Aankondigingen van evenementen van organisaties

Duidelijke wind naar digitale media (facebook events)

Mediamix ook hier belangrijk

Voor groot evenement veel affiches, flyers,... verspreiden

Voor kleiner, lokaal evenement via vrienden werken

Moet er professioneel en betrouwbaar uitzien

c) Persoonlijk netwerk

1ste groep

Vertrouwen is heel belangrijk, weten waarover ze spreken (geeft legitimiteit aan de activiteiten / organisaties); dat is het allerbelangrijkste om persoonlijk te werken

Je moet wel weten welk profiel je doelgroep heeft, je moet die kennen om ze te bereiken

Heel veel persoonlijke contacten altijd herhalen via sms (herhaling)

2de groep

Eerst bekendmaken (weten dat je er bent, vertrouwen opbouwen). Dan pas verkoopspraatje houden.

Vrienden kunnen hierin een rol spelen. Sommige dingen vraag je echter alleen aan een professionele jeugdwerker.

4. Kern van de sessie

Conclusies vanuit bovenstaande discussies:

- Sociale media zijn belangrijk (facebook,...)
- Visuele prikkels zijn belangrijk (op folders, sites,...); gebruik beelden
- Je moet gaan naar waar de jongeren zelf zitten (voor verspreiding)
- Als je overtuigend wil communiceren, moet je dit doen op basis van vertrouwen (uitstraling!)
- Combinatie maken van kanalen (persoonlijk, folders, sms, facebook,...)

Wat kan de minister meenemen hierover?

- Moeilijk om lang jeugdwerker te zijn. Slecht betaald, overuren. Waarderen van veldwerkers is belangrijk. Altijd opnieuw vertrouwen opbouwen van jongeren vraagt tijd en energie. Niemand doet de job voor het geld. Herwaarderen van de functie.
- Sterkere focus op sociale media. Gemeentes die bv. geen facebook mogen gebruiken. Hierop moet meer ingezet worden. Sterke concentratie van doelgroep op sociale media. Goeie mix van kanalen gebruiken, veel door mekaar is hierbij wel belangrijk.
- Beter samenwerken kan wel helpen om meer middelen te hebben (tussen jeugdwerkers onderling en met andere sociale werkers). Samenwerken op verschillende gebieden. Mekaar ondersteunen in verschillende expertises. Er is veel concurrentie onderling. Er is wel wat opportunisme soms.
- Prikkelende, visuele communicatie: huisstijl, branding, zelfde stijl gebruiken. Soms kan je jongeren zelf gebruiken om een logo te ontwerpen (belangrijk om logo te hebben).

Sessies begeleiding

Miet en Farid (Steunpunt Jeugd)

1. Inleiding door D'Broej: "Wat is een goed gesprek?"

Werkvorm: in kleine groepjes bespreken wanneer je voor het laatst een goed gesprek (met een volwassene) hebt gehad en waarom dit gesprek een goed gesprek was. Uit de groepjes komen verschillende zaken, die vooral duiden op kwaliteiten die de gesprekspersoon bezit (of zou moeten bezitten). Grofweg samen te vatten in volgende aspecten (de woorden die vaak voorkwamen staan in het vet):

- **Vertrouwen** is een aspect dat door iedereen als grondvoorwaarde wordt gezien. Vertrouwens werkt hierbij in twee richtingen.
 - Belang van een veilige omgeving, waar je je thuis voelt en waarin je de ruimte hebt om jezelf te zijn en je verhaal te doen.
 - Een **ongedwongen** klimaat
 - Jezelf ook kwetsbaar durven opstellen
- **Respect** hebben voor de ander:
 - ieder heeft recht op zijn eigen mening
 - geen oordeel vellen over de ander
 - **eerlijk** en **rechtvaardig** zijn
 - **open** zijn naar elkaar en openstaan voor kritiek
- **Samen op zoek gaan.** Een gesprek mag geen eenrichtingsverkeer zijn waarbij de één de ander zegt wat hij/zij moet doen.
 - Actief luisteren naar elkaar: aftoetsen of je elkaar wel goed begrijpt, of jullie hetzelfde bedoelen, ...
 - Niet enkel horen, maar **luisteren**.
 - Samen nadenken, samen zoeken naar een uitweg. Op die manier sluit de 'oplossing' ook aan bij de persoon bij wie zich een probleem stelt.
 - Begaan zijn met die persoon (**inlevingsvermogen**), interesse tonen in het verhaal en toenadering zoeken.
 - **Erkenning** en **herkenning** van een probleem.
 - Vertrekken vanuit een **positieve** blik, vanuit de goede dingen om van daaruit te werken aan de dingen die niet goed lopen.
 - Een gesprek goed afronden: beseffen dat je er iets uit geleerd hebt.

2. Sollicitatieprocedure

Werkvorm: de deelnemers denken in kleine groepjes na welke begeleiders (5 profielen) ze willen aannemen voor de jeugdorganisatie die ze gaan oprichten. Uit de selectie van de kandidaten halen we in grote groep de belangrijkste kernkwaliteiten naar boven. De opvallendste zaken worden hier besproken:

2.1 Leeftijd en autoriteit

(Hicham)

- Jongeren vinden **verantwoordelijkheid** heel belangrijk bij een begeleider. Ook vinden ze het belangrijk dat de begeleider over de nodige **autoriteit** beschikt. Dit hangt volgens de jongeren sterk samen met leeftijd, dus een ouder iemand, hoewel ze ook erkennen dat 'maturiteit' belangrijk is. Voor de jeugdwerkers is de leeftijd op zich van minder belang. Zij vinden dat het de jonge mensen zijn die kansen moeten krijgen.

- **"Streng, maar rechtvaardig"** is een leuze waarin ze zich terugvinden. Duidelijk zijn over de regels en consequent ingrijpen wanneer ze overtreden worden.

- **Normen en waarden doorgeven:** Sommigen zijn van mening dat de opvoeding vooral door de ouders moet gebeuren, anderen vinden dat jeugdwerk hier ook een belangrijke rol in te spelen heeft. Religie en traditie is hierin ook belangrijk. Voor de jongeren moet er ruimte zijn om religie te kunnen uitoefenen. Dit wordt gedeeltelijk tegengesproken door een jeugdwerker, die vreest dat handelen vanuit een bepaalde traditie ervoor kan zorgen dat je nog moeilijk kan omgaan met diversiteit. De jongeren zien hier weinig problemen in: het is belangrijk dat je openstaat voor anderen, maar dat neemt niet weg dat je zelf vanuit een bepaalde traditie kan inspireren en normen en waarden doorgeeft.

2.2 Eerder mens- en maatschappijgericht dan activiteitengericht

- Sommige jongeren verkiezen iemand die goed is in het bedenken van activiteiten die zij leuk vinden (sport, creativiteit, spel, avontuur), iemand die 'zot' doet en die hen een leuke tijd kan bezorgen. (Radomira, Diallo)

- Maar tegelijkertijd vinden ze dat iedereen deze competenties wel kan opdoen en dat het vooral belangrijk is dat een begeleider over een positieve ingesteldheid beschikt, iemand die meer is dan enkel een activiteiteenaanbieder, maar echt klaarstaat voor de jongeren: **zorgzaam, empathisch, flexibiliteit, doorzettingsvermogen.** (Aicha). Dit is echter geen of-of, maar een en-en verhaal: enkel het zorgende aspect vinden jongeren ook niet wenselijk, want dat is 'saai'.

- Belang van een **vertrouwensfiguur** te hebben.

- **Ouders** betrekken in de werking wordt vaak onderbelicht, maar wordt wel gezien als essentieel wanneer je maatschappelijk iets wil bereiken. Op die manier hebben ouders ook vertrouwen in de begeleiding, wat de werking alleen maar ten goede kan komen.

- Jongeren vinden het belangrijk dat hun begeleiders zelf ook **uit de buurt** komen, zodat die ook weten wat er leeft in de buurt, wat er goed en niet goed loopt, waar er nood aan is, en hiertoe ook mee acties onderneemt. Ze voelen zich meer op hun gemak bij zo iemand: **erkenning en herkenning**.

- Tijdens de sessie zelf kwam dit minder naar voor, maar in de vraag naar wat de belangrijkste eigenschappen van een begeleider zijn, bleek **engagement** en motivatie nog een belangrijke.

2.3 Pedagogische competenties: diploma's/ getuigschriften/ attesten vs. Levenservaring

- Jongeren (vooral de 'hooggeschoolde', 2de sessie) vinden het belangrijk dat hun begeleiding over de nodige pedagogische competenties beschikt, dat ze handelen vanuit (theoretische) pedagogische modellen en dus niet zomaar 'iets' doen. En een duidelijke visie hebben. Als begeleiders een **animatorcursus** gevolgd hebben, is dit voor veel jongeren een teken dat ze over die competenties beschikken.

- De jeugdwerkers zijn het hier niet mee eens: een animatorcursus op zich bewijst niets. Zij vinden het vooral belangrijk dat begeleiders over een goede ingesteldheid beschikken. **Levenservaring** is vaak veel waardevoller dan theoretische modellen. Ook de kinderen en jongeren uit de wmkj's vinden levenservaring belangrijker.

- Over de kandidaat Michiel in de sollicitatieprocedure was veel discussie: Michiel heeft het niet altijd gemakkelijk gehad en heeft al heel wat kattenkwaad uitgehaald, maar vraagt nu om een tweede kans door begeleider te worden.

- Het was opvallend dat heel wat (hooggeschoolde) jongeren deze persoon niet verkozen omdat ze er vooral gevaar in zagen: "wat als hij hervalt?" "Zo iemand zet je toch niet bij kinderen, die heeft een slechte invloed".

- Dit terwijl de kinderen (!) en jongeren uit de wmkj's zich juist wel kunnen vinden in zo'n persoon: "deze persoon weet wat het is om op het slechte pad te zitten, welke moeilijkheden en valkuilen er zijn, daar zou ik mij wel goed bij voelen." **erkenning en herkenning**, opkomen voor personen in een zwakkere positie, levenservaring.

- De jeugdwerkers waren ook te vinden voor Michiel, vooral vanuit de idee dat iemand die de 'klik' gemaakt heeft, **kansen** verdient. En jeugdwerk moet die kansen bieden aan mensen: leren van elkaar. Hier moet wel de tijd en ruimte voor zijn (een goed referentiekader) belang van goede omkadering en ondersteuning

3 Algemene conclusies

- De 'perfecte' leider bestaat niet. Dat hoeft ook niet. Zorg dat je **een breed spectrum aan competenties** hebt in de begeleidingsploeg:

- waar begeleiding kan leren van elkaar, elkaar kan aanvullen en ondersteunen;
- waar ieder kind of iedere jongere bij iemand terecht kan, bij wie hij/zij zich goed bij voelt, vertrouwen in heeft.

\Dit kan je bereiken door:

- o Verschillende profielen aan te spreken (oud-jong, man-vrouw, ... zijn de categorieën die het vaakst vernoemd werden)
- o Mensen kansen geven om competenties op te doen: fouten mogen maken om hieruit te leren.
- o Een goede omkadering voorzien.

- **'SAMEN'** is een woord dat zeer vaak vernoemd werd: dingen doen SAMEN met de kinderen en jongeren; begeleiders die SAMEN een ploeg vormen, elkaar ondersteunen en van elkaar leren.

- **Vertrekken vanuit een duidelijk kader:** "Waar willen we met onze organisatie naartoe en wat/wie hebben we hiervoor nodig?". Van daaruit kan je verwachtingen stellen naar je begeleiders. Het is daarbij zeer belangrijk dat begeleiders zelf ook een duidelijke visie hebben, dat ze over een flinke portie levenservaring beschikken waardoor ze beter kunnen aansluiten op wat er leeft bij jongeren.

- **Belang van context:** Alles hangt af van de context: jeugdwerk in de stad is heel anders dan op het platteland. Ook de jeugdwerkvorm zelf bepaalt je verwachtingen. Afhankelijk van waar je je bevindt en wat je beoogt, zullen andere kernkwaliteiten nodig zijn. In deze oefening werd vooral gereflecteerd vanuit een jeugdinitiatief in een stadswijk.

Wederzijds vertrouwen en je herkennen in je begeleider + je erkend voelen door die begeleider blijken evenwel absolute voorwaarden.

Sessies Je stem laten horen

Lies Roels (Vlaamse Jeugdraad)

Deelnemers: Najam? (Free hands vzw, platform allochtone studenten), Brahim, Jassid, Mohammed (Free hands, Antwerpen) Mariëlle, Sandra (student HUB), Sarah (mama van Marokkaanse origine), Joke (Chiro), Leen (Stampmedia), Mieke (Thebe vzw), Mohammed, Bilan, Werner? (Jonge leiders in actie, Lokeren), Hakim (minderhedenforum), Farim? (Animo), Mich (studiedienst SPA)

Project 'jonge leiders in actie' uit Lokeren

- opgestart omdat jongeren het gevoel hadden dat ze telkens teruggefloten werden wanneer ze een actie wilden ondernemen. Jongeren willen problemen in hun stad aanhalen en met behulp van bepaalde acties hun leefwereld verbeteren.
- Dit is niet op initiatief van de jeugdraad want ze zijn pas later te weten gekomen dat de jeugdraad bestaat. "Er is geen multiculturele samenleving in Lokeren. Er zijn geen allochtone verenigingen die zich daarin engageren" Misschien zullen ze later wel samen zitten met de jeugdraad. "Een allochtoon met een autochtoon samen in Lokeren zien gebeurt niet vaak. Je ziet constant aparte groepjes en dat botst constant. Maar als je naar elkaars ideeën gaat luisteren, komt dat wel goed overeen."
- Sterkte van de vereniging: Er is een dorpsmentaliteit in Lokeren. Daardoor is er veel mond aan mond reclame. Mensen zijn blij dat er eindelijk eens iets gebeurt in Lokeren.

Free hands vzw uit Antwerpen

- Doen verschillende projecten: activering van jongeren, teambuilding, mediaproject.

Nozizwe: jongerenambassadeur voor participatie

- De jongerenambassadeurs voor participatie werken rond hoe jongeren hun stem kunnen laten horen.
- Nozizwe is twee jaar geleden naar België gekomen vanuit Zimbabwe.
- Eerst waren participatie en politiek geen aangename woorden voor Nozizwe. Want in Zimbabwe is er niet echt democratie. Ze moest een switch maken dat het hier anders is dan in Zimbabwe. Democratie bestaat hier echt.
- Nu is Nozizwe jongerenambassadeur voor participatie en ging naar de Europese jongerenconferentie in Denemarken over stemrecht op 16 jaar. Ze werkt ook mee aan het jongerenpact 2020, als lid van de Living Library.
- Drempels om in het project te stappen: In het begin was het een beetje moeilijk omdat de cultuur heel anders is. In Zimbabwe mogen vrouwen bv. niet veel zeggen dus ze moest leren om een mening te vormen. Maar

de stap was iets minder groot omdat ze al lid was van de Chiro. Daar heeft ze veel geleerd, en haar ogen veel geopend. Vrienden stelden ook veel vragen over de jongerenambassadeurs. Dat deed haar soms twijfelen of ze het wel moest doen.

- Het is moeilijk om projecten te vinden. Veel vrienden vragen aan Nozizwe waar ze dingen zoals jongerenambassadeurs en jongerenpact vindt, want ze willen dit ook wel doen maar zijn vaak niet op de hoogte.
- Hoe hard je je engageert wordt ook sterk bepaald door je omgeving. Als je ouders slechte ervaringen hebben met politiek, zullen ze misschien ook niet graag hebben dat hun kinderen iets doen dat met politiek te maken heeft.
- Er zijn niet echt grote verschillen tussen Nozizwe en de 'autochtone' jongerenambassadeurs. Soms kan ze wel een ander perspectief binnenbrengen omdat ze aan dingen denkt waar anderen niet aan denken. Ze is er dan ook van overtuigd

Discussie

Allochtone jeugdwerking:

- Geen goed idee want dan gaan we niet mixen. Doordat ik in een okan-klas zat waar ik vanaf dag 1 in het Nederlands ben aangesproken, spreek ik nu heel goed Nederlands.
- Mensen voelen zich beter bij zaken die ze herkennen. Traditionele jeugdbewegingen zijn gebaseerd op de Belgische cultuur. In sportclubs herkennen allochtonen zich wel gemakkelijker.
- Allochtone jeugdbeweging kan een tussenstap zijn. Het heeft geen zin om iemand niet vrijwillig in het onbekende te droppen. Belangrijk om te zorgen dat jongeren in hun vertrouwde omgeving kunnen blijven. Het gaat vaak ook om fitnesses, bv. Marokkaanse jongeren mogen niet samen slapen met mensen van het andere geslacht.
- Herkenbaarheid is belangrijk. Jongeren hebben schrik om hun identiteit te verliezen.
- Eerst in een aparte jeugdvereniging om later door te groeien, kan voor sommigen wel werken.
- Geen probleem om in een 'allochtone' voetbalclub en een gemengde scoutsgroep te zitten. Leuk zelfs om verschillende dingen te doen met mensen uit verschillende culturen. Belangrijk om een identiteit te hebben met al die achtergronden.
- We moeten proberen om zoveel mogelijk drempels weg te halen.
- Het belangrijkste is dat het niet betuttelend is. Laat mensen zelf het woord nemen. Ze mogen et hun neus tegen de muur lopen, dat kan geen kwaad. Maar niet betuttelen.

- De discussie gaat te veel over allochtoon-autochtoon. Jeugdwerk moet zich gewoon richten op 'jongeren'. We zijn allemaal jongeren die bv. graag voetballen. Zorg voor een fijne samenwerking!
- Jongeren moeten zelf de keuze kunnen maken. "omdat het beter is voor mij, moet ik naar die of die groep" zou niet mogen. Ik wil zelf kiezen!

Hoe kan je info beschikbaar maken voor jongeren van allochtone afkomst?

- Vaak worden organisaties gecontacteerd en verspreiden zij het.
- Media is een belangrijk punt om initiatieven te verspreiden.
- Er is veel informatie beschikbaar op veel verschillende media. Daardoor gaan jongeren niet meer zelf op zoek. Jongeren hebben vaak de curiositeit niet om zelf te gaan zoeken. Je moet leren hoe je aan informatie kan geraken.
- Free hands: Een grote aantrekking bij jongeren is als je gewoon heel veel doet. Bij ons kan elk idee uitgewerkt worden. Als je veel projecten opstart en heel actief bent, trekt dat mensen aan.

Verenigingen moeten openstaan om jongeren een platform te bieden. Openheid en vriendschappelijke sfeer zijn belangrijk. Leuker om binnen Free hands een actie te organiseren dan om bv. actief te worden binnen 11.11.11.

Onze voorzitter is nog heel jong en zit op dezelfde golflengte als de gasten. Daardoor kan die heel veel bereiken. Jongeren worden geaccepteerd als ze bij ons willen komen. Dat merk je aan de omgang met mensen. BV. vandaag komt iemand voor de eerste keer, morgen bellen we die al op om te vragen of hij nog eens komt.

Hoe verhouden officiële initiatieven zoals bv. de jeugdraad zich tot initiatieven zoals Free Hands?

- Laagdrempeligheid is belangrijk. Officieel en strak schrikt af. Politiek heeft een negatieve associatie. Free hands is heel bewust apolitek, want in de politiek wordt veel gesjoemeld. Je kan bv. ook een filmpje op youtube zetten, dan speelt de politiek daar soms op in. De kracht van de media is immens. We willen de politiek niet rechtstreeks aanspreken. Er kan ook een geluid vanuit de gemeenschap komen. Dan is het aan de politiek om daarop in te spelen. We laten onze stem horen en laten zien waar we voor staan en wat we willen.
- Andere invalshoek: "als je het beter kan, doe het dan zelf", daarom ben ik in de politiek gegaan. Ik denk dat je meer kan bereiken als je in de politiek zit.
- In ben niet ingegaan op het voorstel om in de jeugdraad te gaan want ze vragen dat alleen maar omdat het mooi staat dat er een allochtoon in de jeugdraad zit. Voor de rest houden ze geen rekening met ons.

- Jeugdraad is vaak hoogdrempelig. Je moet precies meteen van alles op de hoogte zijn. Het zou meer ad hoc moeten kunnen. Je zou gemakkelijker er naartoe moeten kunnen stappen met een concreet probleem. Als je maandelijks moet gaan, zal je niet altijd iets te vertellen hebben.
- Jongeren zouden sneller het gevoel moeten hebben “ik kan iets zeggen en ik weet waar ik dat kan doen”
- Het is goed dat er heel veel verschillende manieren zijn waarop je je mening kan zeggen want jongeren zijn zelf ook heel divers.

Belangrijk dat we beginnen te denken als individu. Niet altijd als groep allochtonen. Jongeren-jeugdwerk-godsdiensdienst hoeven niet verweven te zijn. Reacties: in sommige situaties worden we gedwongen om als groep te denken.

Wat zijn de succesfactoren van je stem laten horen?

- Vanuit jongeren
- Mond aan mond
- Sterker in groep met gelijkgezinden – vertrouwde omgeving, herkenning
- Veel info maar niet bekend
- Lokaal, dichtbij leefwereld
- Sfeer: open, los, rebels. Drempelverlagend
- Veel doen, actief zijn: geeft effectief resultaat
- Stem laten horen op verschillende manieren
- Omgeving: ouders, school, vrienden
- Jongeren beslissen mee; oprechte waardering van wat de jongeren doen.
- Ook niet te veel druk op jongeren, ze moeten niet alles weten of kunnen.
- Officiële dingen zijn niet meer zo in trek.
- Tijdelijk engagement
- Niet betuttelen
- Mening uiten moet je leren.
- Wij zijn jongeren! Geen allochtonen vs. autochtonen.

Groep 2

Deelnemers: Gert, Glenn (student HUB), Hanne (Bint), Younnes, Taha, Youssef (Free hands); Bart (D’Broej), Kristof (Thebe)

Nozizwe, jongerenambassadeur voor participatie:

- De jongerenambassadeurs hebben heel veel jongeren bevraagd over participatie. Daaruit leiden ze aanbevelingen af voor de overheid.
- Nozizwe is twee jaar geleden vanuit Zimbabwe naar België gekomen en nu Vlaamse jongerenvertegenwoordiger. Ze heeft dus een hele weg afgelegd. Het was een groot cultuurverschil. In Zimbabwe mogen vrouwen bv. weinig zeggen.

- Drempels om deel te nemen aan jongerenambassadeurs: Democratie, participatie en politiek zijn grote woorden. Ze had schrik dat ik daar weinig over te zeggen zou hebben. Maar eens je daaraan begint merkte ze 'ik heb echt een stem en die moet ik laten horen'.
- Jong zijn en een idee hebben is genoeg om je mening te zeggen. Je hoeft niets te weten of kennen. We zijn expert in jong zijn.
- Verschil met jongerenambassadeurs van Vlaamse afkomst: Kleine verschillen op vlak van hoe je over dingen denkt. Bv. democratie: in Zimbabwe betekent je mening willen zeggen een bloedbad.
- Heel belangrijk dat je ouders je ook steunen. Als je ouders niet snappen dat er hier een andere mindset is dan waar ze vandaan komen, zullen ze je niet steunen.
- Invloed van in de jeugdbeweging gezeten te hebben: In de chiro gaan was een hele grote stap.. Daardoor was de stap naar de jongerenambassadeurs kleiner. Chiro heeft ervoor gezorgd dat ze meer in zichzelf gelooft.

Free hands

- Organisatie met jongeren van 16 tot 25. Vrijwilligerswerk is de rode draad.
- Free Hands is ontstaan in de Moskee. Het werd de gewoonte om vrijdagavond na de moskee samen te gaan eten. Van daaruit is de organisatie op een jaar tijd uitgegroeid tot een vzw.
- De sterkte is dat we allemaal zo jong zijn. Domme ideeën zijn belangrijk. Iedereen mag zeggen wat hij wilt. Heel laagdrempelig. We blijven ook heel bescheiden. We doen het gewoon omdat we het leuk vinden. We gaan niet van de daken roepen wat we bereikt hebben.
- We houden ons politiek afzijdig en zijn niet politiek gekleurd. We willen er niets mee te maken hebben. Politieke partijen contacteren ons heel vaak, maar we gaan hier weinig op in. We willen onafhankelijk en vrij blijven.
- Voorbeeld van een project: 'Grijs gekleurd' in samenwerking met Bond zonder naam. Project met ouderen.
- We gaan ook niet bij de jeugdraad want er wordt toch niet geluisterd. We doen het op onze eigen manier.
- Stem laten horen, niet door te spreken, maar door te doen.

Bint

- Animatorentraject van twee jaar voor tienersmeisjes. Op vraag van meisjes zijn we ook gestart met een derde jaar om hoofdanimator te worden.
- Het informele is heel belangrijk.

D'Broej

- Met een jeugdraad bereik je heel veel jongeren niet. Heel wat jeugdorganisaties hebben heel wat tools om jongeren hun stem te laten horen. Vb. actieweek van D'broej, waarmee ze de media proberen te halen. Vb. "Molem sans bagarre" jongeren sensibiliseren buurtbewoners om minder verbale agressie te gebruiken en een project rond speelruimte. (voor meer info zie: www.dbroej.be/toolkit)
- Succesfactoren: in de methodiek wordt er echt geluisterd naar wat de jongeren echt willen. Jongeren die vaak als 'probleemjongeren' beschouwd worden, komen positief in de media.
- Het gaat vaak over kleine zaken in de wijk.
- Maar de jongeren komen ook met heel andere problemen in contact. Bv. tewerkstelling, onderwijs... Het is heel moeilijk om met deze grotere thema's naar buiten te komen. Daar ligt een uitdaging. Bij maatschappelijke thema's worden jongeren vaak te weinig gehoord.
- Nieuw op te richten jeugdraad in Brussel: moet heel actief op zoek gaan naar projecten.
- Zwak punt bij veel lokale jeugdleden: is jeugdwerkraad, geen forum voor maatschappelijke problemen.

Thebe

- Jongeren worden heel sterk betrokken. Jongeren kunnen zelf problemen aangeven en nemen zelf verantwoordelijkheid op. Heel veel inspraak.
- Jongeren worden in de wijk vaak negatief benadrukt. Vb. GAS-reglementering.
- We organiseren een monitorenopleiding. Daar proberen we jongeren ook aan te sporen om in de jeugdraad te gaan. Maar ze haken vaak snel af bij de jeugdraad, "en ik kan ze geen ongelijk geven."
- We zetten weinig in op officiële manieren om jongeren inspraak te geven.

Discussie

- Projecten op lokaal niveau: in de leefwereld en constructief, bereikt snel resultaat. Als jongeren merken dat er niet naar hen geluisterd wordt, zullen ze snel afhaken.
- Binnenkort zijn het verkiezingen. Het is nu eigenlijk het moment om met de jongeren te bespreken welke zaken je op de politieke agenda kan zetten.
- Jeugdraad zou eigenlijk losgekoppeld moeten worden en een orgaan worden waar jongeren in discussie kunnen gaan met beleidsmakers.
- Twijfel of de jeugdraad wel iedereen bereikt die ze moeten bereiken. Jeugdraad richt zich op jongeren die al actief zijn in een vereniging.

Hoewel er ook veel jongeren zijn die niet in een vereniging zitten maar niet weten hoe ze inspraak kunnen hebben.

- “Wil je iets veranderen, dan moet je de politiek ingaan.” De meeste groepsleden zijn hier niet mee akkoord.

Succesfactoren

- Er wordt geluisterd. Jongeren sturen mee de organisatie. Tijd maken om te luisteren en daar iets mee te doen.
- Veilige groep.
- Positieve beeldvorming
- Creatieve acties, voor en door
- Representatieve groep in ‘adviesorgaan’
- Nieuwe manieren zoeken om álle jongeren een stem te geven
- De officiële instanties bereiken de jongeren niet, we zoeken eigen manieren om inspraak te krijgen.
- Vanuit jongeren, van onderuit
- Maatschappelijk engagement
- Meer aandacht voor andere maatschappelijke thema’s in de jeugdraad. Niet enkel voor de lokale jeugdbewegingen.
- Open voor iedereen zijn idee, ook ‘domme’ ideeën: HUN project
- Kleine successen.
- Jeugdraad zou misschien meer kleine projectjes ondersteunen en een stem geven. Kleine acties samenvoegen en zo signaal geven.
- Gerichte acties/communicaties naar groepen die niet bereikt worden.
- Informeel

Conclusie: succesfactoren

1. Jongeren sturen mee. Hun mening wordt gerespecteerd.
2. Actief dingen doen. Lokale concrete acties zorgen voor kleine successen.
3. Veilige omgeving waarin men open staat voor iedereen zijn idee. Het mag rebels.
4. De huidige institutionele organen van inspraak werken niet → op verschillende manieren je stem laten horen.
5. Niet te veel druk leggen op jongeren. Ook een tijdelijk engagement moet kunnen.

Sessies Allochtoon jeugdwerk

Stephanie Vermeiren, afdeling Jeugd

Discussie van minister rond lanceren van allochtone jeugdbeweging?

Deelnemers

- Gerd Vanmeenen, Formaat +
- Stephanie Vermeiren (afdeling jeugd, verslaggeving)
- Tatiana, Demos
- Moussa, KRAS jeugdwerk Kiel
- Yassine, KRAS jeugdwerk Kiel
- Youssef Aouriaghel, PAJ
- Imane Kostet, living library jongerenpact 2020
- Jill Marcant, chiro Brussel, Bint project
- Samuel Fuller, JH de Branding, jette
- Katrien Ceulemans, scouts en gidsen Vlaanderen, ploegverantwoordelijke diversiteit
- Jan Vansantroet, scouts en gidsen Vlaanderen, stafmedewerker
- César Soares, KRAS jeugdwerk Kiel
- Elien Gillaerts, departement CJSM

Inleiding (Gerd Vanmeenen, Formaat +)

Formaat+ wordt voorgesteld. Een powerpoint hierover is beschikbaar via Gerd.

VRAGEN BIJ DE INLEIDING:

Waarom werkt Formaat niet in Bxl?

In Bxl was JES actief, en Formaat heeft zich gericht op Vlaanderen.

Hoe verloopt de samenwerking?

Aan de basis van de samenwerking ligt vertrouwen. Formaat moet eerts het vertrouwen van de jongerenwerkingen winnen, pas dan kan er een ondersteuning opgestart worden.

Doelstellingen op lange termijn?

Er moeten structuren zijn in Vlaanderen die deze werkingen kansen geven en versterken, die duidelijk maken dat jongerenwerkingen een meerwaarde hebben. Op die manier moet men erin slagen jongerenwerkingen een plek te geven in het geheel van jeugdwerkingen. Het is moeilijk om de verschillende werkingen met elkaar in contact te brengen. Wanneer er werkingen zijn met een gelijke vraag, probeert Formaat deze werkingen samen een traject te laten volgen (kan bijvoorbeeld ook via voetbaltoernooi en dergelijke).

Opdracht

De minister vraagt de mening van de werkgroep over allochtone jeugdbewegingen. Vanuit de Raad van Europa kwamen twee zaken naar voor:

- Vlaanderen heeft een sterk uitgebouwd jeugdwerk

- Maar jongeren met een allochtone achtergrond komen minder vaak aan hun trekken binnen dit bestaande aanbod

Idee van de minister is om naast de bestaande jeugdbewegingen een allochtone jeugdbeweging in het leven te roepen. Vanuit de reacties die deze uitspraak losgemaakt heeft, werden verschillende citaten gebundeld. Bij welke reacties sluit je zelf het meeste aan? En welke vind je absoluut niet kunnen? Vanuit deze ideeën kunnen we dan in discussie treden met elkaar.

Discussie

Stelling “ De jeugdbewegingen moeten niet veranderen, maar de allochtonen moeten zich aanpassen aan de jeugdbeweging zoals ze is, bloggen anoniempjes. Sommige politici, van Vlaams Belang bijvoorbeeld, vinden dit ook. Volgens hen zijn het de allochtonen die niet willen integreren. Een concreet voorstel van aanpak hebben ze niet”: deze stelling kan onmiddellijk geschraapt worden, want niemand in de werkgroep kan zich hierin vinden.

- De klassieke JB leveren al heel wat inspanningen om verschillende doelgroepen bij hun werking te betrekken. Voorlopig is wel duidelijk dat het vaak ouders uit de middenklasse zijn, die een eigen verleden in de JB hebben, die hun kinderen naar de JB sturen.
- Zolang je de stempels “ allochtoon” en “autochtoon” blijft gebruiken, kan je nooit tot volledige integratie komen, want hou je een verschil in leven.
 - o Niet iedereen gaat hiermee akkoord: er is een term nodig om groepen, om problemen te definiëren, anders kan er niet over gepraat worden.
 - o Daarnaast kan een stempel juist een extra versterking zijn: vanuit die stempel kan je heel sterk een mening of visie formuleren.
- Momenteel stellen er zich problemen rond subsidiëring. Die financiële ondersteuning is nog niet aangepast aan de nieuwe jeugdwerkvormen van allochtone groepen. Vaak kunnen zij niet binnen bestaande regelgeving terecht. Ook de politiek geladenheid van allochtoon jeugdwerk mag niet onderschat worden.

Stelling “ Aparte organisaties kunnen ervoor zorgen dat integratie beter zal lukken. Vanuit aparte organisaties kunnen er samenwerkingen ontstaan op gelijkwaardige basis. Minister Smet zou deze vormen van samenwerking meer moeten ondersteunen”: deze stelling kan op het grootste aantal voorstanders rekenen. De anders tellingen worden af en toe eens gekozen, maar bij deze sluit de helft van de groep zich aan.”

- Aparte jeugdverenigingen moeten zeker kunnen, maar moeten die niet eerder gebaseerd zijn op de interesse van de jongeren? Eerder dan op hun afkomst?
- Er bestaan al tal van allochtone jongerenwerkingen en zelforganisaties. Kunnen we niet beter focussen op het ondersteunen van bestaande initiatieven, eerder dan er nog andere op te richten?

- Volgens sommigen is er zeker nood aan een aparte jeugdbeweging voor allochtone jongeren. Het bestaande aanbod voldoet niet aan de verwachtingen.
 - o Hierbij blijkt dat net zoals media vaak een verkeerd beeld scheppen van de allochtone gemeenschap, de allochtone gemeenschap ook een verkeerd beeld heeft van de jeugdbeweging (“ iedereen drinkt en loopt zat rond”)
 - o Allochtone jongeren geven aan niet naar scouts of chiro te willen gaan, omdat deze katholiek getint zijn.
- Starten in aparte groepen, en elk vanuit zijn eigen geborgen groep de andere leren kennen, is een eerste, cruciale stap. Als je de andere niet kent en vertrouwt, zal er nooit een degelijke samenwerking kunnen groeien. Hierbij moet men wel openstaan voor eventuele nieuwe groepen die hierdoor in het leven geroepen worden.
 - o Het blijft dus een en/en verhaal
- In aparte jeugdverenigingen kunnen jongeren bouwen aan de eigen identiteit, voelen ze zich geborgen. Vaak worden allochtone jongeren in het dagelijks leven aangesproken op hun allochtoon zijn. Wanneer dit ook in de JB gebeurt, voelen ze zich uitgesloten. Een eigen JB verhelpt dit probleem en biedt de jongeren een plaats om hun identiteit in alle veiligheid te ontwikkelen.

CONCLUSIE:

- Het moet ruimer gaan dan allochtoon, ook andere groepen moeten meegenomen worden.
- Te vaak lijkt het of de inspanning moet komen vanuit de blanke middenklasse. De allochtone jongeren nemen te weinig het voortouw.
- Wie zijn werking divers wil maken, betrek allochtonen bij het project, en werk samen aan een project.

AANBEVELINGEN NAAR DE MINISTER:

- 1/ Erkenning bestaande initiatieven, Juiste beeldvorming rond initiatieven, zichtbaarheid van rolmodellen
- 3/ en/en verhaal
- 2/ structurele ondersteuning van JB en allochtone JW

Tweede sessie

Deelnemers

- Gerd Vanmeenen, Formaat+
- Tatiana, Demos
- Stephanie Vermeiren (afdeling jeugd, verslaggever)
- Sarah Uytendaele, student SCW
- Pieter Torbeyns, student SCW
- Rien Bauwens, FOS open scouting
- Omar Rejdy, speelpleinwerking de Saenhoeve (living library jongerenpact 2020)
- Lisa De Wolf, JAC Herentals
- Yentl Leysen, JAC Herentals
- Lora Hasenbroeck
- Nicolas Colette, jongerenwerking Den Tube
- Elien Gillaerts, departement CJSM
- Karen Hiller, vzw D'Broej
- Elke Versonnen, JAC Herentals
- Kristjaan Schellemans, jongerenadviseur, herentals
- Achref Abroudi, den Tube
- Mohammed, den Tube
- Hannelore Depypere, den Tube
- Sara ANDich, D'Broej, Bint
- Arne Verbiest, jonge leider in actie
- Ward Christens, VPJW Lokeren
- Mieke Nolf, Uit de Marge

Inleiding

Idem sessie 1

VRAGEN:

Wat als de werkingen te weinig geld hebben?

Minder activiteiten organiseren, of creatief op zoek gaan naar zaken die weinig kosten.

Opdracht

Idem sessie 1

Discussie

Binnen deze werkgroep zijn de meningen iets meer verdeeld wat betreft het al dan niet akkoord gaan met bepaalde stellingen.

Volgende stellingen worden even vaak gekozen als zijnde een stelling waar je je kan achter zetten:

- Stelling “ Aparte organisaties kunnen ervoor zorgen dat integratie beter zal lukken. Vanuit aparte organisaties kunnen er samenwerkingen ontstaan op gelijkwaardige basis. Minister Smet zou deze vormen van samenwerking meer moeten ondersteunen”: deze stelling kan op het grootste aantal voorstanders rekenen. De anders tellingen worden af en toe eens gekozen, maar bij deze sluit de helft van de groep zich aan.”
- Stelling: “ Jeugdbewegingen kunnen wel inspanningen doen, maar het moet realistisch zijn. Via samenwerking kunnen we zoeken naar oplossingen zodanig dat iedereen de kans heeft om naar een jeugdbeweging naar keuze te gaan.”
- Stelling: “ Vertrek vanuit de huidige realiteit! Er bestaan al jeugdverenigingen voor jongeren van allochtone afkomst. Minister Smet moet deze verenigingen beter ondersteunen , in plaats van nog nieuwe op te richten.”
 - o Bij deze discussie moeten we eerder dan te starten van allochtoon/ autochtoon, kijken naar sociaal- economisch status van jongeren en gezinnen. Dit blijkt vaak een sterk doorwegende factor te zijn bij het al dan niet deelnemen aan jeugdwerk.

Ook bij de stellingen waar men niet akkoord kan mee gaan, komen er twee duidelijk naar voor:

- Stelling “ De jeugdbewegingen moeten niet veranderen, maar de allochtonen moeten zich aanpassen aan de jeugdbeweging zoals ze is, bloggen anoniempjes. Sommige politici, van Vlaams Belang bijvoorbeeld, vinden dit ook. Volgens hen zijn het de allochtonen die niet willen integreren. Een concreet voorstel van aanpak hebben ze niet.”
- Stelling: “ In de toekomst moeten alle jongeren naar dezelfde jeugdbewegingen gaan. De bestaande jeugdbewegingen moeten meer en langdurig moeite doen om kinderen en jongeren van allochtone afkomst te bereiken. De minister moet hier geld voor vrij maken.”
 - o

MOET ER GEKOZEN WORDEN VOOR ALLOCHTOON JW OF MOETEN DE BESAANDE BEWEGINGEN ZICH AANPASSEN?

- Je kan niemand verplichten in lokale groepen om iets te doen rond bepaalde doelgroepen. Er wordt vaak teveel verwacht van een lokale groep vrijwilligers. Maar de koepels hebben wel de verantwoordelijkheid om de lokale groepen bewust te maken van bepaalde problematieken. Maar binnen bepaalde JB trekken jongeren zich terug binnen hun eigen eilandje, en dat kan niet.
- Een initiatief moet open zijn voor al wie interesse heeft om er naartoe te gaan, maar niet iedereen moet interesse hebben.

- De discussie is niet nieuw. Er zijn al veel initiatieven gebeurd, en sommige werken. Bijvoorbeeld WMKJ- leden (actief op verschillende domeinen) die via die werking chiro leren kennen, maar ook naar hun JW (WMKJ) blijven gaan. Reden hiervoor is dat de twee werkingen deels gelijk, deels complementair zijn. Het is een en/en verhaal.
- We mogen JW niet vernauwen tot een jeugdbewegingswerk, maar ook niet tot één doelgroep.
- De term “ regulier” JW moet verdwijnen. Want wat zijn de andere verenigingen dan? Dit roept meteen een ondergeschikte positie op voor de anderen.
- Als we alles wat er nu al is beschouwen als JW, dan is dit al divers, zowel in doelgroep als in aanbod. Maar we moeten vetrekken van wat de jongeren willen, niet van wat wij als beleid willen.
- Als het over traditionele JB gaat, bereiken ze een zeer specifieke groep jongeren. Moet JB uitgaan van een andere cultuur, en veranderen om andere doelgroepen te bereiken, die andere vormen JW wel bereiken?
 - o JB willen bij de basis bereiken dat ze er bewust mee omgaan, maar je kan niet eisen om een lokale werking om te gooien.
- WMKJ is een sterk model voor een bepaalde groep jongeren, net zoals JB sterk model is voor een andere groep.
- Hoe proberen scouts en chiro allochtone jongeren te bereiken?
 - o Leden van een JB geven aan dat ze lid zijn van een JB omdat hun ouders dat waren (JB- onderzoek). Kinderen gaan naar de JB omdat ouders de werking kennen en er hun kind aan toevertrouwen. Bedoeling is dus om het vertrouwen van allochtone ouders te winnen.
 - o Fos probeert op een zeer open manier te communiceren naar allochtone kinderen en jongeren. (bijvoorbeeld aanwezig op kinderfeest van de Turkse verenigingen). Maar er is niet veel vraag vanuit allochtone jongeren.
- Er zijn veel middelen nodig voor:
 - o Vertrouwenspersonen die de jongeren vaak zien, waar er een relatie kan mee opgebouwd worden, en die een ankerfiguur is. Belangrijk is dat er iemand aanwezig is (of beroepskracht, of vrijwilligers).
 - o
- Rond scouts en chiro bestaat er een bepaald beeld, en allochtonen hebben dit beeld en gaan er om die reden niet naartoe. Maar dit s evengood zo voor scholen en dergelijke.
- Moet iedereen naar de JB, of moeten alle jongeren kiezen voor een plaats binnen JW, als ze dat zelf willen?

- Mooi zou zijn om iedereen samen in een groep te hebben, maar de ervaring over de jaren heen, heeft aangetoond dat dit niet werkt. Dus aparte verenigingen voor verschillende groepen kan wel.

AANBEVELINGEN NAAR DE MINSITER

1/ en/en verhaal

2/ het gaat niet enkel over allochtoon, maar ook over sociaal- economische status

3/ JB doen een realistische inspanningen, in samenwerking met andere organisaties op zoek gaan naar een manier waarop iedereen de kans krijgt om naar JW te gaan. Vanuit aparte organisaties moet er kunnen samengewerkt worden. Deze aparte organisaties moeten sterk ondersteund worden.

Er moet rekening gehouden worden met de haalbaarheid en de druk op lokale groepen. De discussie moet zich in de bovenbouw situeren. Het gaat hierbij niet enkel om technische discussies, maar ook om ideologische.

Bijlage 8: Artikel STAMPmedia

Diversiteit in het jeugdwerk

Op woensdag 18 april nodigde minister van Jeugd Pascal Smet geïnteresseerden uit om in het Brusselse ABC-huis te brainstormen over diversiteit in het jeugdwerk. Allochtone jongeren blijken nog al te vaak hun weg niet te vinden naar het traditionele jeugdwerkaanbod.

De belangstelling voor de denkdag was aanzienlijk. Onder de aanwezigen waren veel allochtone jeugdwerkers en jongeren zelf. Doel van de dag was het verkennen van de verschillende mogelijkheden om jongeren met diverse achtergronden in het jeugdwerk te betrekken. Een tijd geleden lanceerde Pascal Smet het voorstel een allochtone jeugdbeweging in het leven te roepen. Daar kwam vanuit verschillende hoeken veel kritiek op. Ook in het ABC-huis waren de meningen verdeeld.

Jongeren willen een stem

Vier workshops belichtten de verschillende aspecten van het jeugdwerk. Alle suggesties werden nadien gebundeld en overgemaakt aan de adjunct-woordvoerder van minister Smet. Jongeren waren blij hun stem te kunnen laten horen. Dat blijkt vaak nog een probleem binnen het jeugdwerk. Jongeren weten niet waar ze terecht kunnen en hoe ze dat moeten aanpakken. Effectieve communicatie moet een van de pijlers worden waarop het verbeterde jeugdwerkbeleid steunt.

Actie

Het vertrouwen in de bestaande communicatieorganen is gekelderd. Elke gemeente of stad heeft een jeugdraad, maar het imago van die raad staat meestal op een laag pitje. Jongeren zouden liever ad hoc in de jeugdraad zetelen, wanneer het gaat over problemen die hen aanbelangen.

Bij gebrek aan goede werking van de meeste jeugdleden, hebben veel jongeren het heft in eigen handen genomen. Zo ook de Lokerse organisatie Jonge Leaders in Actie. Zij willen jongeren in Lokeren terug een stem geven en de allochtone en autochtone gemeenschap dichter bij elkaar brengen.

Ook Free Hands uit Antwerpen voorziet een uitgebreid aanbod voor jongeren. De organisatie voorziet in vrijwilligerswerk voor jongeren. Tegelijkertijd zorgen ze ook voor studiebegeleiding, psycho-sociale ondersteuning en andere activiteiten. De organisatie groeit gestaag en biedt ondertussen al plaats aan 250 leden.

Allochtone jeugdbeweging

Brahim Lamrini en Mohammed Ouaamari van Free Hands zijn voorstanders van het oprichting van een allochtone jeugdbeweging. Ze vinden het idee niet polariserend. “Om een brug te slaan moet je eerst een brug bouwen”, zegt Lamrini. “Allochtone jongeren moeten eerst in vertrouwde omgeving leren kennismaken met wat een jeugdbeweging inhoudt. Als ze in die omgeving kunnen groeien en aan zelfvertrouwen winnen, wordt de stap naar het traditionele jeugdwerk kleiner.” Voor hen is het ultieme doel wel gemengd jeugdwerk, maar ze vinden het utopisch te denken dat allochtone jongeren zonder problemen in het bestaande jeugdwerk kunnen instappen. “Mogen moslimmeisjes een hoofddoek dragen in een scoutsbeweging? Hoe zit het met het alcoholbeleid? Moeten jongens en meisjes in dezelfde kamer slapen? Dat zijn allemaal zaken waar ouders van allochtone jongeren zich mee bezig houden en vaak ook de elementen waardoor ze hun kinderen liever thuis houden,” zegt Ouaamari.

Anderen zien de meerwaarde van een allochtone jeugdbeweging niet. Organisaties moeten niet zodanig georganiseerd worden dat er nog meer in hokjes wordt gedacht. Algemene consensus is ook dat de termen *allochtoon* en *autochtoon* niet meer houdbaar zijn. “We gaan toch niet spreken over de achtste generatie immigranten? De jongeren van nu zijn vaak al derde generatie. Hoe lang kan je hen nog allochtoon blijven noemen?”

De toekomst is aan de jeugd

De denkdag heeft minister Smet alvast veel stof tot nadenken gegeven. Het is duidelijk dat er heel wat werk aan de winkel is. Maar goed dat er heel wat jongeren zijn die zich willen engageren om het jeugdwerk zo functioneel mogelijk te maken.

© 2012 – StampMedia – Leen Baeten